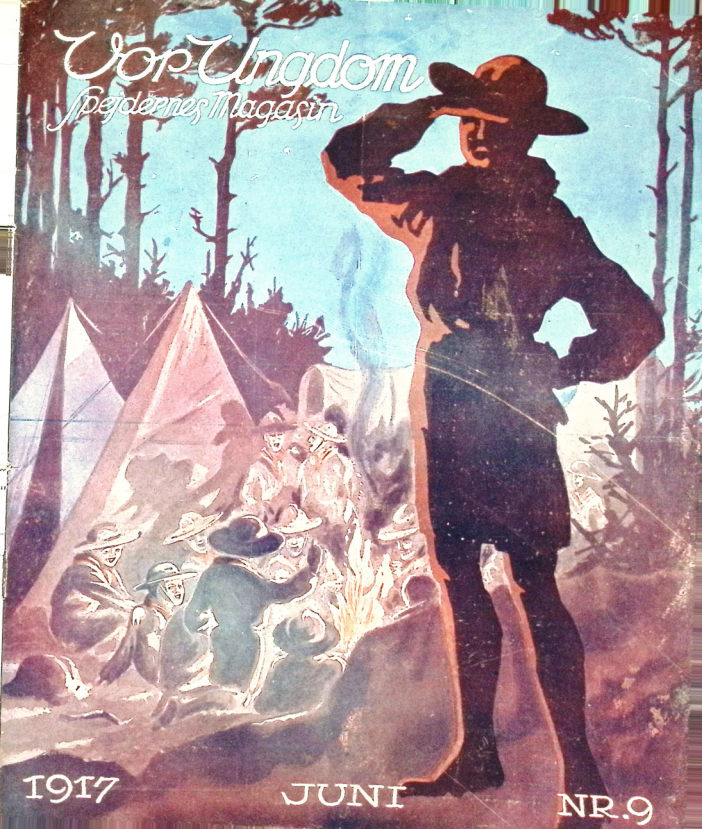

Vor Ungdom

Spejders Magasin

1917

JUNI

NR. 9

As Knud Riise, Skindbeklædningsfabrik,
 Boldhusgade 1 (ved Stranden).

anbefaler prima Skindbeklædning,
 samt vind- og vandtætte

VINDJAKKER

HVAD ENHVER SPEJDER BØR VIDE!

at nu er det Tiden at købe
 Regnfrakker, Vindjakker, Stortrøjer, Knæbenklæder, Hammond-
 benklæder, Viklers, Rygsække og Elektriske Lommelygter.

Enkeltmands Forbindparker à 30 Øre.

Bemærk: Hammondbenklæder af Vindstof til Cycle- og Sports-
 brug er uundværlige for enhver Skoleelev.

Forlang Prislister tilsendt

SPEJDER-DEPOTET

NØRREGADE 14. - KØBENHAVN K. - TELEFON 3186.

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Kakkelovnsmanden

bor

104, Sølvgade 104.

Ring op:

Byen 1102 u.

Chr. Jensen

J. Pedersens Udstyrsmagasin

Billigst Kontant-
 og Rate-Betaling

Guldbergsgade 41. Ved C. Christensen

Nørrebro
 største Lager af brugt Fodtøj
 23, Jærgergade 23

B. D. Leerbech's Eftf.

Ekvipering til Dreng og unge Herre.

Reglementerede Marinedragter.

Grundlagt 1848.

Holmens Kanal 22. Tlf. Byen 3333

JOH. E. KNOCK,

186, NØRREBROGADE 186.

Centralmagasinet, Istedg. 188
 American, Købmagergade 62

Voxne Klædn. og Paletot fra 35 Kr.
 Prima Regnfrakker fra 18 Kr.
 Vaskerige Manchetskj. 4 Kr. 30 Ø.
 Drengetoj og Sportsbukser —
 billige Priser.

Efter Maal leveres alle Klassens
 Herreskrædderi.

Alt i Lingeri.

Jeg vasker mig aldrig

med andre Sæber end
 den ægte Xeroform fra

Worning & Petersen i Vejle.

Prima

Chesterfield-Lædermøbler

og engelske do. med Gobelinstof.

Specialitet: Overpolstrede Møbler.

A. VELDEN,

Strandvej 187. Telf. Helsing 75.

Vidunder - Værkstedet

anbefaler sig med

Reparation af alle mekaniske Maskiner
 samt Instrumenter

Autogen Svejsning

A. Stepp-Hansen

Førhen Værkfører hos Mr. Smitt, Filadelfi

Tørnebuskgade 3, St.

Jeg køber altid mit Tøj

2, Hejlsdalsgade 2.

1. Klassens Herre-Dameskrædderi

Reparationer udføres.

J. P. Jonathansen

10 pCt. Rabat gives,

når denne Annonce medbringes.

Amager Dampvaskeri

Husholdningsvask

Specialitet: Manchettsojvask

Reviser og Linges

L. Hansen, Øresundvej 11-13. Telf. Amager 615 og 616

VOR·UNGDOM SPEJDERNES·MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

INDHOLD:

	Side
Premiegaade	1
Ved Lejlsbaalet. Spejderchefen	3
Landsholdets Spillere som Drengene	6
Brev fra en dansk Spejder i Amerika	9
Drengen, der anbefalede sig selv	10
Slangedans, Tom-Tom. Foss.	11
Terrainbenyttelse hos Fugle. P. Skovgaard	12
Edward Eckhoff. F. W. Rieber-Mohm	14
Fra Norge. T. B. Schyberg	14
Det visne Blad. Alfred Judd	15
Alle Vegne fra	16
Pigespejderne:	
Vore medicinske Planter	20
Tropsnyt	21
Fra Spejderchefen	22
Faar vi en Sommerlejr	22
Premiegaade	22
Om Livredning. Gymnasiallærer F. Christensen	23
Fra Divisionerne	24
Skt. Georgsdagen	26
Fangelejerne	26
Raske Drengene fra I. Gentofte	26
Turneringer i Maj	27
Grosserer Holger Petersen. Torben Frederiksen	30
Om Indsamling af Lægeplanter. Direktør Theilade	31
Den litterære Rubrik. Torben Frederiksen	32

Præmiegaaden.

Den bedste Løsning gengives her:

Grave en Diamantgrav.
Slappe Teltbarduner.
Snøre Teltet til paa den nederste Del af Bagsiden.
Efterse om den anden Lap er tæt.
Dække Baalet til med Græstøv.
Dække Brændet til.
Lægge Rygsækkene ind i Teltet.
Indpakke Brødet og Grynene og lægge dem indenfor.
Sætte Kogekar og Fande indenfor Fodenden af Teltet.
Hænge Blusen ind i Teltet paa en Snor langs Telttryggen.
Lægge Øksen ind i Teltet med Bladet bugget i et Stykke Træ.
Irettesætte den Spejder, som har glemt Støvlerne, og fylde disse med Havre (Korn).

Den er indsendt af Hans H. Brandt, Studsgade 35, Aarhus. Endvidere har følgende 5 faaet Præmien »Ungdommens Svømmebøge».

Tage Meyling, Klostervej 23, Odense.
Helge Toft, Artillerikaserne, København C.
Aage Rasmussen, Mando pr. Ribe.
Kaj G. Holm, Smedegade 12, Horsens.
Willy C. Jørgensen, Tietgens Allé 33, Odense.

STANDARD · FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2525 x.

STORT UDVALG BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stk.
NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

TELTE vasket imprægneret
Teltduk
amerikansk Armyduk
J. NIELSEN, Hørsholmsgade 32, TELEFON 6631

Lommeknive, Lommelamper,
Barbermaskiner,
Colgate Sæbe 1 Kr.

KNUD HARILD
HELLERUP Telefon Hellerup 109

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.

Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Charlottenlundvej 5, Hellerup, Telf. Hellerup 733 y.

Ekspedition og Administration: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensen Bogtrykkeri, Filstræde 40, København.

Prøv

Melba

Cigaretten

Budcentralen Blaagaard
Alt besørger af voksne Bude.
Telefon 12,305 og Nora 3206 x.
Blaagaardsplads 3.
TH. PEDERSEN

Fremad!

Spejder naa dit Maal
Køb Telte efter Maal

Telte syes og repareres
samt Spejdertøj

Færbødigt
J. FJELDSØE
Københavnsgade 11

CLICHEER
AF ENHVER ART
BEDST-HURTIGST-BILLIGST

A. Dietrich & Søn
Cliché Anstalt

Telefon 12 422 Telegraf 12 422

NYTORV 11-13
KØBENHAVN.

Abonner!

Annoncer!

VOR UNGDOM

Nordens største Ungdomsmagasin

DANMARKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
Knold og Tots
eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARCK,
Bog- og Papirhandel
FIOLSTRÆDE 63 (Hjørnet af Norrevold)
Nye og brugte
SKOLEBØGER
Telefon 9148 Telefon 9148

A/S. FOTO-AMATØREN,

Norrevold 64. Telefon Byen 5619
anbefaler sig med alt fotografisk Arbejde,
hurtigt, vedst og billigt.
Spejdere 2% Rabat Spejdere 2% Rabat

Spejder-Litteratur
dansk og udenlandsk

Vor Frue Boglade
Norregade 13

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Eng-
land og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs./Maj. Kongen af England. — Dronningen af England. — Kongen af Norge. — Dronningen af Norge. — Kongen af Italien.	Hs. Maj. Kongen af Grækenland. — Kongen af Spanien. — Shahen af Persien. — Sultanen af Marocco. — Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832.

FORAARETS INSPEKTIONER

1. Lyngby.

SOM jeg har fortalt jer, var der en Trop, jeg ved Nordpolsekspeditionen i Vinter fik et ualmindeligt godt Indtryk af. — 1. Lyngby.

Jeg tog derfor en Dag ud for at se, hvordan den havde det, naar den var hjemme hos sig selv, og hvad der egentlig var Grunden til, at den syntes bedre end saa mange andre Troppe.

Jeg saa den først arbejde med sine Patruljer paa Øvelsespladsen og aflagde bagefter Besøg i dens Hovedkvarter. Mit Indtryk var dette: Den havde et meget ringe Antal ældre Spejdere — de allerfleste i Troppen var unge Folk og Rekrutter — og der var meget faa 1. og 2. Kl. Mærker og Duelighedstegn. Med andre Ord Troppen stod paa en Maade paa nøjagtig det samme — ikke saa forførdeligt høje — uddannelsesmæssige Standpunkt, som de fleste af vore Troppe i Øjeblikket; den havde de samme Vanskeligheder at kæmpe med: dygtige gamle Spejdere, der forsvandt, og nye uøvede, der kom til. Og alligevel! Der var noget i den Maade, den arbejdede paa, der sagde en, at dette var en Trop, der havde rejst, at disse gamle Spejdere, som nu fungerede som Patruljeførere og Korporaler, anerkendte de Vanskeligheder, der var at kæmpe med, men ikke destomindre havde sat Skuldre mod Skuldre for i Fremtiden at faa noget mere ud af det.

Jeg fik at vide, at disse gamle Spejdere for nylig havde organiseret et Førerraad, de havde selv taget Sagen i deres Haand, de ledede selv deres Trop. Og hvad der var det vigtigste, jeg fik Indtrykket af, at disse Patruljeførere og Korporaler kunde noget, at de var i Stand til paa egen Haand at lede og uddanne deres Patruljer.

Og saa havde Troppen indrettet sig praktisk og tilpasset sit Arbejde nøje efter de lokale Forhold. Den havde ikke noget Tropslokale, thi Spejderne boede meget spredt, men hver Patrulje havde sit eget lille Lokale (formodentlig en paa et Loft, en i en Kælder og en tredje i et eller andet Udhus — jeg var meget ked af, at jeg ikke fik Tid til at se dem). Hovedkvarteret bestod af Tropsførerens private Værelse, hvor Troppens Arkiv opbevarede, og Depotet, der var indrettet i en Kælder, hvor hele Troppens udmærkede Lejrmateriel laa opmagasineret paa Hylsder, ordnet paa den nydeligste Maade (Kogekarrene rengjorte og indsmurte i Vaseline!). Det var velgørende at se, hvilken henrivende Orden der var i disse Ting. Og det maa og skal være saaledes — thi en Trops Lejrmateriel repræsenterer i Virkeligheden en ganske betydelig Værdi.

Kort sagt: Besøget bekræftede ganske mit første Indtryk af Troppen — og jeg føler mig ganske rolig for denne Trops Fremtid, thi

et godt Førerraad,
Patruljeførere og Korporaler, der kan noget,
Orden og Disciplin.

det er noget, der efterhaanden skal give en god Trop.

Frederiksborg og Lyngby Divisionerne.

Divisionerne havde faaet den Opgave at give en Række Tropsopvisninger. De skulde se at finde et eller andet »Amfiteater« i Terrænet, og det var saa Meningen, at Divisionen skulde tage Plads paa »Balkonen« og Troppene en efter en komme frem paa »Arenæen« og vise, hvad de kunde. Troppene var frit stillede med Hensyn til, hvad de vilde vise. De havde hver et Kvarter hertil.

Opvisningerne fandt Sted ved Teglstrup Hegn oppe ved Helsingør og i Maanedalen, og de forløb begge Steder programmæssigt og i det Store og Hele paa den bedst mulige Maade.

Troppene havde i Hovedsagen valgt at lade samtlige deres Patruljer optræde samtidig og hver for sig. — Der var Patruljer, der viste Signaler, første Hjælp, Teltslagning, Kogning o. s. v. og jeg fik saaledes en udmærket Lejlighed til at se, hvorledes Patruljeførerne arbejdede med deres Patruljer. Resultatet var i høj Grad opmuntrende, og jeg er glad over at kunne sige, at der baade i den ene og den anden Division findes mange aldeles fortrinlige Patruljeførere — ja, der er ligefrem en Mængde af dem.

Det var en Fornøjelse at se *1. Rungsted*. Der var Liv og Fart og Appel over Øvelserne, rask livlig March og god Holdning og Paaklædning.

1. Helsingør byggede en Bro over en vaad Sump. Det blev gjort hurtigt og godt, og imens stod en lille Patrulje som den var nøglet til Jorden med Troppens Stander vajende. (Divisionens Fanevagt stod paa samme Maade under hele Opvisningen). Jeg var saa nederdrægtig at bede disse gæve Folk løbe over deres Bro i samlet Trop — og jeg havde den Glæde, at Broen holdt.

1. Helsingør er en af de første Troppe, jeg har hørt fløjte ordentligt i Kor.

Efter Opvisningen lod jeg Spejderne efter Hukommelsen tegne en Skitse af Vejen til Stationen; der var ikke saa faa af Skitserne, der var rigtig gode og viste, at Spejderne havde haft Øjnene med sig undervejs. Den bedste Skitse blev leveret af *1. Hillerød*.

1. Charlottenlund viste pæne Stokkeslag, de havde en Patrulje, der i Løbet af et Øjeblik fik tændt et Par Smaabaal op, og en anden signalerede en Ordre fra en Post til en anden og bragte den herfra mundtlig videre gennem 5 Stafetter. Ordren indløb rigtig 2 Minutter efter. Nejagtig den samme Ordre havde en Patrulje af en anden Trop nogle Dage i Forvejen brugt 3 Minutter om at signalere blot fra Post til Post.

Der var en Patruljefører af denne Trop, der Dagen i Forvejen havde standset en Pulsaaerblødning. En ældre Dame havde skaaret Pulsaaren over ved at skære noget Brød, og der var det særligt opmuntrende ved dette Tilfælde, at denne Spejder var blevet tilkaldt, fordi han boede i samme Hus som Damen, og fordi man vidste, at han var Spejder og gik ud fra, at han saa kunde hjælpe.

1. Gentofte gav den bedste samlede Opvisning indenfor de 2 Divisioner.

En Patrulje viste Signaler.

- Stegning af Flæsk.
- Binding af Knob.
- Teltrejsning, Stopning, Lapning og Forsaaling af Støvler.
- Første Hjælp.
- Hornsignalmusik.

To Rekrut-Patruljer: Hurtig- og Fjernsynsleg.

Opvisningen som Helhed, saavel som den enkelte Patruljes Præstation, var god.

Der er Anledning til ganske særlig at fremhæve den Idealisme, der prægede denne Trops Arbejde. Ikke nok med at Troppen var meget stor, men den havde for $\frac{1}{2}$ Aar Siden sendt nogle af sine Patruljeførere ud i Omegnen som Pionerer for Spejderbevægelsen og ladet dem oprette to Patruljer af Drengene fra fattige Arbejderhjem. Disse Patruljer havde den selv iklædt Uniform, og at disse flinke Smaafyre og saa havde lært noget, fik man et klart Indtryk af ved den Opvisning, de gav.

Fyns-Divisionen.

Jeg saa en Del af de fynske Spejdere ved den Idrætsturnering, Divisionen havde arrangeret i Odense i Bededagsferien. Jeg hørte Spejdere blive examineret i Brandmandstjeneste, hørte dem faa en alenlang Besked om Indkøb, der i en nærliggende Landsby skulde gøres til Lejren, fulgte en god Skattejagt gennem Terrænet, og saa dem endelig tage paa en lidt vanskelig Første Hjælps Opgave. Spejderne skilte sig gennemgaaende rigtig pænt fra deres Opgaver, de arbejdede med Liv og Lyst, og jeg er overbevist om, at der inden længe vil komme et Øjeblik, hvor vi maa begynde at regne noget mere med de fynske Spejdere.

1. Odense havde faaet et nyt, pragtfuldt Hovedkvarter i Divisionschefens Fabrik, og naar Troppen engang faar lavet deres Lokale og Depot i Stand, kan det blive noget ganske enestaaende. Jeg fik et godt Indtryk af den nyoprettede *1. Faaborg*, der medførte en virkelig udmærket Patruljecyklekærrer med Ruf, som den havde lavet i Løbet af Vinteren.

Sydjyske Division.

Jeg traf Divisionen i en Dansesal, og overværede en Præmieuddeling. (Det var samme Dag, jeg havde set de fynske Spejdere). Divisionen havde lige af-

sluttet sin Foraarsturnering i Vejle, og nu uddelte Stævnets Præsident: Læge Knud Møller Præmierne. Jeg gjorde denne Dag den Erfaring, at man udmærket godt kan danne sig et Begreb om, hvorledes en Turnering er gaaet, naar man blot indhenter den inden 6 Timer efter dens Afslutning. At der havde været virkelig god Sport her i Vejle, at disse Patuljer, der var stævnet sammen fra hele det sydlige Jylland, havde haft noget ud af det, kunde man ikke være i Tvivl om, naar man saa dem og talte med dem.

Jeg spurgte en Spejder, der sad og drak Chokolade ved et langt Bord, om han havde noget ordentligt Emne at konversere sin Dame med, og han svarede smilende: — »at det havde han, men det var ikke Kogning«.

Jeg maa sige, at denne Division dansede godt, og hvad dens Ydre angaar, har jeg endnu ikke set noget lignende. — Sydjyske bærer i Øjeblikket Prisen som Korpssets Gardes Division.

Midtjyske-Division.

Medens sydjyske var gaaet til Værks med deres Turnering, som det var et eller andet hemmeligt Stilmandsforetagende, det drejede sig om, havde midtjyske, der paa samme Tid holdt Turnering i Horsens, sat Himmel og Jord i Bevægelse for at faa Folk ud at se paa sig. Det var lykkedes over Forventning og Divisionen havde om jeg saa maa sige sat Byen paa den anden Ende og erobret den fra Ende til anden. Jeg kom til Horsens Kl. 10 om Aftenen og fik mit første Indtryk af Begivenheden gennem spaltelange Artikler i alle Horsens-Bladene.

— Præcis Kl. 9½ Fredag Formiddag samlede hele Spejderdivisionen paa Torvet — der paa dette Tidspunkt var sort af Mennesker. Her fandt Præstationen for Turneringens Præsident, Borgmester Melbye Sted. Borgmesteren bød i en Tale Spejderne Velkommen til Horsens og erklærede Turneringen for aabnet.

— — —
Øvelserne paa Bygholm Mark, der strakte sig over hele 3 Timer, blev fulgt med den mest levende Interesse af det talrige Publikum. Men det skal ogsaa indrømmes, at det var utroligt, hvad disse Drengene kunde præstere.

— — —
Naar undtages Væddeløbsdagene har der vist næppe været samlet saa mange Mennesker paa Bygholm Mark som i Gaar.

— — — Det er blot et Par enkelte Uddrag; den Dag og den næste Dag og den næste igen talte Byen og Aviserne ikke om andet.

Jeg kender kun midtjyskes Turnering fra, hvad jeg den Aften hørte Folk sige om den og efter Bladenes Udtalelser. Men naar man ved, at Horsens i Forvejen var uden særlig Kendskab til og Interesse for Spejderbevægelsen, kan man sige sig selv, at den ikke pludselig vil bære denne Sag til Skyerne, uden den virkelig har fundet nogen Anledning til det.

Det er saaledes et smukt Stykke Arbejde, Midtjyske her har gjort. Og jeg kan ærlig talt ikke indse, hvorfor vore andre Divisioner ikke ved Lejlighed skulde gøre ligesaa — thi ogsaa disse kan jo dog præstere Arbejde, de kan være bekendt at vise frem.

Hvorom alting er, Midtjyske har ønsket at slaa sin Eksistens levende fast i vor Bevidsthed, og det er lykkedes den.

Jeg saa ogsaa denne Division danse, og jeg vred mine Hænder ved Tanken om, at jeg ikke havde faaet den at se i Marken.

København- og Hellerup-Divisionerne.

Fornylig fik Korpsset fra »Berlingske Tidende« en Opfordring til at give en Opvisning i Cirkus for at skaffe Penge til Børnehjælpsdagen. Der var ikke Tale om, at der var Tid til at indøve noget specielt. Troppene maatte vise, hvad de kunde. Der blev først afholdt et Møde med de københavnske Førere, hvor Slagplanen blev lagt, og Dagen før Børnehjælpsdagen saa jeg Troppene tage Programmet igennem i Cirkus. Af Ting, viste ved denne Lejlighed, som fortjener ganske særlig Opmærksomhed, skal nævnes:

Hellerup-Spejdernes Sang, deres 3 Mand høje Taarn og deres Betjening af Redningssejlet.

3. Østerbros maleriske Krigsdans.

1. Vesterbros Sang.

2. Vesterbros Indianeroverfald paa en Lejr.

1. Frederiksbergs aldeles fortrinlige Lejleje.

Efter dette glæder jeg mig unægtelig til ved Lejlighed at se disse Divisioner paa nærmere Hold; thi at ogsaa Divisionernes andre Tropper formaar at præstere noget, staar mig ganske klart. Der var blot ikke Lejlighed for dem til at vise det denne Gang, og selve Opvisningen kom jeg desværre ikke til at overvære.

Plumb

Tist højre innerwing

Landsholds-Spillerne som Dreng

Der var en Tid, da jeg var meget lille
min hele Krop var knap en Alen lang.

garden kan vi allesammen komme, naar vi blot passer efter Metermaas let, men Vejen til Landsholdet — ja, den kan ikke udmaales i Meter. Der hører mere til.

Hvordan skal man da være for at komme paa Danmarks Landshold? Det vil rimeligvis mange af Danmarks Drengs ofte spørge sig selv og andre om; det maatte da være nogle mærkelige Drengs, der ikke brændte af Lyst til at komme med blandt de bedste, d. v. s. var de bedste. For at svare paa det Spørgsmaal, har vi netop valgt denne Samling Billeder. Her kan hver især studere de enkelte Billeder og gøre sig klar, om der er noget, der taler for, at han en Gang kan komme til at udfylde netop den Plads, eller man kan sige til sig selv: »Aa pyt, skal man bare se saadan ud; men man maa ikke glemme at tilføje: »Det er nemt

Grøth venstre Halfback

Der har vi den igen, den kære Vagtparade — egentlig passer denne gamle Visestump udmærket som en Velkomsthilsen til Danmarks Landshold. Naar Garden trækker op, og Landsholdet gaar paa Banen, det har noget af den samme Stemning over sig; disse Tusinder, som i Strøm følger med, nyder Synet af de flotte Folk, som maaske hver for sig kan have deres Fejl, men som i Flok indgiver urokkelig Tillid om, at Danmarks Ære ikke kan plettes, ja, der er virkelig lidt om dette her med Vagt; hvad om der saa ogsaa er lidt om Parade, vi kan jo allesammen meget godt lide det, som tager sig flot ud, selv om det i sig selv ikke er meget værd.

Men der er en stor Forskel paa Livgarden og vor landskendte Fodboldgarde. Den første er udkrævet efter tvungen Værnpligt, den sidste er en Flok, som af egen Lyst tager sig en Opgave paa. Endvis dette er der den Forskel, at til Livs

nok at se saadan ud, men hvor svært er det, at komme til at spille saa godt, som de gør nu?»

Det samme har de Spillere, vi ser her, sagt til sig, jeg vil ikke sige i netop denne Alder. Den lille buttede med Englekinderne, som staar paa Maal her, har vist ikke sagt ret meget andet end: Ba, ba, ah, ah, men længe har det ikke været, før end »La' ga'a, je' har den!» er faldet ham lige saa mundtelt, som hans Vuggetids: Ah, ah. *Brysting* har maaske ikke gjort sig saa høje Tanker som at komme paa Landsholdet. Det gør man vist ikke, naar man maa løbe og skolde de gamle Træstammer paa Sorø Akademi eller nøjes med Sammenspil med Flankeværket; vi andre tænkte det saamænd heller ikke, da vi saa ham som en lille Realist optræde paa Sorø Skolehold. Men nu ser man, hvad selv en Realist kan drive det til. En anden Sag med *Vilhelm Jørgensen*; han har til-

Anton, venstre innerwing.

bragt sin Drengetid bag samtlige Maal paa hele Fælleden og paa Banen med, saa han har da kunnet danne sig en Forestilling om, hvordan man skal spille højre back — og ogsaa om, hvordan man ikke skal det, og sjældent sker, hvad der er sket ham — altid var det jo saadan, at man valgte Drivhusenes (Baneklubbernes) opelskede Spirer, nu tager man den frie Naturs, Fælledens, ranke Plante — og der blev Glæde i Fælledrige. Desværre er der ikke noget Drengebillede af Ivar Lykke; det skal have sin Grund. Opsynsdamen paa K. B. S. Bane, hvor hun har været i en Snes Aar, mente nemlig, at han aldrig havde været yngre, han havde i hvert Fald aldrig set anderledes ud. Jeg tror, hun har Ret, for naar jeg nu mindes, at det egentlig var Lykkes Skyld, at jeg ikke kom i K. B., saa var det netop, fordi han (og et Par Stykker til) saa ud som han: med hævede Arme, skarpe Albuer, denne ejendommelige Gang op og ned, Søgang kunde man nærmest kalde den; alt det har han haft hele sin Fodboldtid. Heldigvis spiller det ingen Rolle, Lykke er flink nok alligevel, for Skinnen bedrager, selv om Albuerne er der endnu.

Hvem kan se paa den rare Berth, at han er en skrap Kostskoledreng fra Birkerød? Han gjorde vist intet Menneske Mén, hverken paa Land eller Sjø, dog stundom gnistred hans Øjne stygt — ak ja, saadan er han, og var han; der er vist faa, der paa en Fodboldbane har givet saa mange Undskyldninger som Paul Berth; han er Høflighedens og Elskværdighedens Apostel, som saamænd helst vilde undskyldte, naar han maser en Medspiller rigtig tykt; hvis han gjorde sig det til Skik, fik han mer end

nok at bestille. Men er nogen raa eller unfair mod ham, ja, saa kom-

Sofus Maalmand.

mer det med det stygge Øje og Gnisterne; kig en Gang paa dem, saa skal man snart opdage det. Men det er ogsaa alt, hvad han driver det til af Vrede.

Tænk, skal den Splejs paa Landsholdet! Er det ikke den første

Tanke, der slaar en, naar man kigger paa den hvide Streg, som skal være Christian Grøthan. Naar jeg ser paa ham, selv efter at han er kommet paa Landsholdet, kunde jeg ikke bare mig for at vente, at nu maatte han da sende Bolden meningsløst højt til Vejs, eller nu maatte han da fare vildt af Sted med den, eller nu havnede den da i Pæretæet hos Naboen (ham, der var saa gal i Hovedet) for der ansatte Grøthan den nemlig oftest, naar vi som Drengene spillede paa Marken med en halvblood Kludebold. Men saa i Stockholm 1916 — der saa man Forandringen. Ja, der kunde have staaet 10 Pæretæer, og jeg er sikker paa, at Bolden hver Gang var kommet til at ligge for Fødderne af en Medspiller, naar Grøthan afleverede. Der ser man, hvad den »Splejs« har drevet det til.

Det første Møde med Wolle, ham den lille lidt næbbede med Susebukserne og Vaskeblusen, var frygtindgydende; han var ganske vist lidt ældre og anførte en Flok Gymnasiaster, nogle med lange Bukser og Manchetskjorte, andre med en Spadserestøvle paa den ene Fod og en Lærreds Fodboldstøvle paa den anden, mens Wolle straaledede i K. B. Trøje og indfedtede Læderfodboldstøvler og førte en forgæves Kamp for at faa disse interimistiske Fodboldspillere til at præstere noget skikkeligt med den konkurrerende Nabskole. Det var en grel Baggrund for hans glimrende Spil, men selv senere har saamænd mange af hans Medspillere, selv om de mødte i tip-top Udhæling med Fodboldstøvler paa begge Ben, virket lige saa gymnasiastagtigt i Sammenligning med Wolles Spil.

»Anton ska« paa Holdet, saadan lød det, da jeg var Dreng,

Sofus Maalscorer. Centre forward.

Rhode, højre Yderwing.

naar man talte med en 93'er. Med Holdet mente de selvfølgelig 1ste Hold. Naar man ser ham, den grinnende Dreng i den hvide Trøje, med et Par glade Øjne, kan man nok se, der er Sprængstof i ham. Der findes jo forskellige Sorter Sprængstof, som Dreng havde han det, der gik af med Knald paa Knald, altid med Fart i, nu er det det, der undertiden eksploderer med et kossalt Knald, men ellers brænder lidt i det blaa.

Sofus Nielsen er en beskeden Mand nu: jeg gad vidst, om han egentlig ikke ogsaa har været en beskeden Dreng; Billedet viser da, at han i hvert Fald som Dreng, kun har haft eet kroget Ben, nu

Brysting, venstre Back.

Wollé, venstre Yderwing.

har han to, som han ganske vist ikke bruger beskeden, tværtimod meget omsiggribende, bogstaveligt talt. Han har i hvert Fald lavet en rædsom Ladning Fest i Skolen, det kender jeg en Skoleinspektør paa en københavnsk Skole, som kan snakke med om.

Der gaar det Sagn om Poul Nielsen, at han har spillet Fodbold i umindelige Tider, og at han som Barn var saa lille, at hans Vugge var en overskaaren Fodbold. En Ting er i hvert Fald givet, at som Dreng kunde han spille Fodbold; se blot Billedet, kan man ikke se

Berth, Centre Halfback.

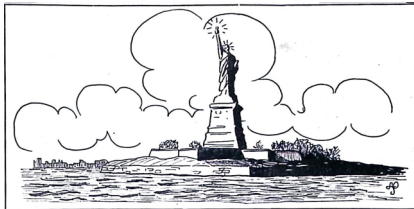
Wilhelm Jørgensen, højre Back.

det? En anden Sag er, at jeg har nu altid bedst kunnet lide at se ham i Fart og Fut, saa kommer han bedst til sin Ret — og Maalene.

Michael Rhode er efterhaanden blevet en stor Dreng — undskyld en Mand, d. v. s. egentlig vilde jeg nu helst holde mig til det første Udtryk, for er der noget, som karakteriserer Rhode paa en Fodboldbane, saa er det netop hans friske Syn paa Chancerne, dette noget drengagtigt modige, som lader haant om alle Omgivelser i de rigtige Situationer — og faar Maalet — eller giver en anden det. Der er noget friskt over ham, noget der giver en Forwardskæde Liv og Humør — netop det, som ordentlige friske Drengene har — han er en rigtig Dreng — heldigvis.

Lykke, højre Halfback.

Brev fra en dansk Spejder i Amerika.

En Spejder har Venner overalt i Verden, hvor han kommer hen. Alle de, der har aflagt Spejderloftet, betragter sig som hørende sammen, hvad enten det er Engländerne, Tyskere eller Amerikanere. Husk blot Baden Powells Ord: »Det glæder mig at kunne sige, at vore Broderspejdere i Tyskland, Belgien og Frankrig overalt gør deres Pligt«.

Kære Hr. Hartvig-Møller:

Der gaar næppe en Dag, uden at jeg ønsker, at De var her, saa meget er der, som, jeg ved, kunde interessere Dem. Jeg vil nu foreløbig indskrænke mig til at fortælle lidt om Spejderne først, og dernæst om mit første Besøg paa en amerikansk »Public School«. Hos Spejderne fik jeg en over al Forventning god Modtagelse. Det varede nogen Tid, inden jeg fandt deres »Headquarters«, men en sildig Lørdagften fandt jeg i en Avis deres Adresse, og startede straks for at forvisse mig om, at det var rigtigt.

Kl. var godt 11, da jeg med lynende Fart for op med en af disse forbandede »Liftse« i den højeste Skyskraber i Byen, og da jeg saa, der var Lys i Kontoret, bankede jeg paa og blev modtaget af to Tropsfører, Broadbent og Sparrow, begge to udmærkede og brave Fyre. Der behøvedes ikke megen Præsentation, deres veltrænede Spejdere opdagede straks min »Badges« — Spejderlilje — og med et samtidigt Udbrud: »You are a scoutmaster, glad to meet you. Sire stak de mig paa Næven paa den for »American boyscouts« særegen Maade med krydsede Lillefinger. Vi vekslede Kort, og da de hørte, jeg kom fra »The old country«, som Europa altid hedder herovre, var der ingen Ende paa hverken deres Begejstring eller deres Spørgsmaal. Jeg blev vist rundt i »The Headquarters«, som bestaar af to Kontorer med fast Personale, Mundtogsdepot, Opholdsværelse for »Boyscouts« med et glimrende Haandbibliotek, som indeholder alt, hvad en »Boy-

scout« kan ønske sig, og endvidere 3 — 4 forskellige Værelser til forskelligt Brug. Jeg fik straks et Kursus i »Fire by friction« som de er rene Satanner til at lave her, 17 seconds fra Start til Flamme er vel nok en fin Tid, skulde jeg mene. Jeg undrer, om vi i det hele taget bruger det hjemme til vore Præver? Her kan selv de mindste gøre det. De holdt et længere Foredrag om deres »Equipments«, som var ganske imponerende. 4 Lastbiler, 7-8 Personbiler, 7 Motorcykler, Tropskærret, Heste og Cykler i Masser. Jeg tænkte paa vores Tropskærret, Helleruppernes Stolthed; men naar jeg nu kommer hjem, sætter vi Motor i den. Og det blev langt hen paa Morgenstunden, inden jeg begavet med en »Handbook for Boy Scouts of America« atter vendte Næsen hjemad, fuldt besluttet paa, at dette skulde ikke være sidste Gang, at jeg skulde være sammen med »my scoutbrethern of the new country« som de underrettede mig om, at de var. Og mange Gange har jeg været der, og det er alle gæve Drengene, sorte og hvide imellem hinanden, fattige og rige, i Uniformen er de alle ens. Uniformen er den samme som »The American Army« til de mindste Enkeltheder, og »The Boy Scouts of America« ledes af »National Council«, og President og Vice-Presidenten er henholdsvis Wilson, Taft og Roosevelt, og hele Smørret hører ind under »The Senate and House of Representatives of the United States of America«. Naar Postforholdene bliver bedre, skal jeg sende Dem en Haandbog over.

Første Gang jeg var til Tropsmøde, i

en Kirkekrypt, (her bruges Kirker til alt muligt), blev jeg opfordret til at tale til Drengene, og hver enkelt passerede forbi og stak paa Næven stadig med disse krøllede Lillefinger. Medfølgende er et Udklip af Spejdernes Ugeblad.

DANISH SCOUT SPEAKS

Paul Anderson
Wears National Scout Uniform.

Troop 65's meeting Friday night was favored by the presence of Paul Anderson, scoutmaster at Copenhagen Denmark. He described the Danish uniform. It differed from ours, having blue serge breeches and chamois skin hat. The shirt was of wool and resembled ours, except for the buttons.

The buttons were made of leather and had no scout insignia inscribed on them. Dark wool socks, green neckerchief and fleur-de-lis badge completed the equipment.

An exhibition drill, knot-tying contest and crab race were held. The Eagles won the inter-patrol contest »The Scouts« March 22nd 1917.

Kristilstanden her har nu standset de planlagte »Camps«, alle Drengene er beskæftiget ved »Red Cross«. Nu ikke mere om Spejderne denne Gang, men mere Indgaende næste Gang.

Man lærer hurtigt her i America, at ingen Tid maa gaa tabt, og da jeg forleden fik en Mandag fri, fordi jeg skift-

tede Plads og nu er ansat i en af Verdens fineste Fabrikker (et Svinehold), gik jeg ud til den nærmeste »Public Schools« og præsenterede mig for Direktøren. Han var overordentlig blink og præsenterede mig til samtlige Lærere og Lærerinder, og jeg tilbragte hele Dagen paa Skolen. Skoledagen er 6 Timer fra 9 Morgen til 3½ med en ½ Time for Lunch. De 3 Timer tilbringes i »the academia« Part og de andre 3 i »the industrious« Part, men saadan at der veksles mellem legemligt og aandeligt Arbejde hver Time. Det, der mest interesserede mig, var uægtelig »the industrious« parte, som er delt i 2 for Piger og Dreng, hvorimod »the academia« Part er fælles. Pigerne først (altid galant) laver Mad, syr, tegner selv deres Kjoler, klipper Mønstre, vasker, stopper, lærer Barneleje og lærer kort sagt alt, hvad en Kvinde skal kunne. Men der forlanges jo lidt mere af de arme Dreng eller reittere de lykkelige Dreng, som faar saadan en Uddannelse.

Det første, jeg saa, var en »Printing Shop«, her trykte Drengene selv deres Skoleblad, Programmer og m. a. Der næst vandrede jeg op paa Tegnestuen, hvor Drengene laver Tegningen til deres Arbejde. I Smedkærværkstedet laver de Arbejdet, men de maa selv betale Træet, hvilket lærer Drengene at bruge almindelige gamle Kasser, Tønder osv., og det er ikke Smaating, der laves, nej Skriveborde, Lænestole osv., alt Møbelsmedkararbejde laves i Maskinværkstedet, hvor der er Drejebænke, Bændsav og Rundsave. Alt Beslag, Laase, Nøgler og andet Smedkararbejde hører til i Smedeværkstedet, og om saa det er Støberi og Porcellænsbrænderi, saa er det der, og tilsynsladende glimrende Lærere, baade pædagogisk og praktisk set. Jeg har altid ansat mig selv for at være ganske blink, hvad praktisk Arbejde angaar, men her var jeg uendelig lille ved Siden af disse 12-13 Aars Fyere og deres smaa Kunstværker. At de lærer Bogbinding er en Selvfølge.

Drengen, der anbefalede sig selv.

Efter »Boys' Life« The Boy Scouts Magazine — Amerika.

Et Firma averterede efter en Dreng til Hjælp i Forretningen, og der kom øjeblikkeligt næsten halvtres Ansøgere. Ud af disse valgte Chefen en og sendte Resten bort.

»Jeg kunde lide at vide«, sagde en Ven, »af hvilken Grund du valgte den Dreng, der ikke havde en eneste Anbefaling«.

»Du tager Fejl«, sagde Chefen, »han havde mange. Han havde redet Fødderne af, da han kom ind, og lukkede Døren efter sig; det viste, at han var omhyggelig. Han rejste sig op og overlod sin Plads til en ældre, svagelig Mand; det viste, at han var venlig og betænksom.

Han tog sin Hat af, da han kom ind, og besvarede mine Spørgsmaal hurtigt; det viste, at han var høflig og »gentlemanly«. Han tog en Bog op, som jeg med Vilje havde lagt paa Gulvet, og lagde den paa Bordet, medens alle de andre gik forbi den; det viste, at han var ordentlig. Ligeledes ventede han, til det var hans Tur, i Stedet for at mase sig frem. Da jeg talte med ham, bemærkede jeg, at hans Tøj var velholdt, hans Haar pænt friseret og Neglene rene.

Synes du maaske ikke, at det er Anbefalinger?

Det synes jeg.«

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Isolator Flasker

Holder Indholdet
varmt i 24 Timer;
koldt i flere Dage.

1/4 Liter Kr. 1.50
1/2 » » 2.00

Rygsække

Af grønt Ravndug.
Kr. 1.50, 2.00, 2.50, 3.00.
Bedre Kvalitet og Forarbejdning.
Kr. 3.50, 4.00, 5.00, 6.50.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

SLANGE DANS - -TOM- -TOM-

Man kan ikke danse Krigsdans uden at have en tom-tom. En tom-tom er en Tromme. Man kan ganske vist bruge en almindelig Tromme, men det forhejer Nysdelsen, og er desuden mere spejdermæssigt, at have en virkelig tom-tom, hvis Indretning forklares her. Den kan laves ved at fæste et Trommeskind meget stramt over en Ring af Træ. Langs Ringens Rand kan man saa fæste kulørte Baand eller Læderstrimler, saa det hele kommer til at tage sig pragtfuldt ud.

Vil man lave en endnu bedre tom-tom, trækker man en Ring til over med Skind og fæster disse 2 Ringe til hinanden ved 4 Træpinde paa Ringens Inderside; man kan saa gøre Trommens Højde saa lille eller stor, man ønsker.

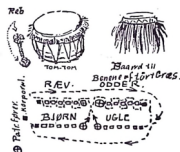
Uden om disse Pinde, langs Ringens Rand, syes et Stykke Lærred, paa hvilket der kan males alle mulige Indianertegn. Til Trommesstikker bruges et Par Benknogler eller et Stykke stift Reb med en tyk Knude (stramt bundne) i Enden. (Tamp)

En ganske storartet Krigsdans er denne, der her er vist paa Tegningen.

Stil jer op i fire Patruljer. Patruljeførernes Plads er paa de indvendige Fløje af Patruljerne, Korpo-

ralernes paa de udvendige Fløje. Spejderen med Trommen sidder med Benene over Kors paa Jorden og giver paa et Signal 3 kraftige Slag med Tampen. Et Øjeblik efter forsætter han med at slaa, og der bliver kommanderet »Hurtig March«.

Alle Spejdere passer nøje paa. Bjørnepatruljen sætter sig i Bevægelse og bevæger sig ind og ud

af Odderpatruljen, (se de punkterede Linier) medens Uglepatruljen bevæger sig ind og ud af Rævepatruljen.

Bjørnepatruljen og Uglepatruljen drejer af og marcherer tilbage paa deres oprindelige Pladser. Imidlertid gaar Odderpatruljen og Rævepatruljen fremad og bevæger sig ind og ud af Bjørnepatruljen og Uglepatruljen. Og saaledes fortsættes det, stadigt hurtigere og hurtigere, til det tilsidst er i fuld fart.

Saa standser pludselig Trommen og alle Patruljerne falder fladt ned paa Maven.

Trommen begynder at slaa meget langsomt.

Bjørnepatruljen og Uglepatruljen kravler paa alle fire ind og ud af Odderpatruljen og Rævepatruljen og omvendt.

Saa, paa samme Øjeblik, springer alle Patruljerne op, og hver Spejder lægger sine Hænder paa den Spejders Skulder, der er lige overfor ham. Trommen slaar hurtigere, og Slangerekken bevæger sig i en Kreds otte Gange rundt om Lejrbaalet.

Hurtigere og hurtigere gaar det, og saa strækker den ældste Patruljefører pludselig sine Hænder i Vejret, alle udstøder et langtrukket: »S.s.s.s.s.s.s.s.s.s.—ippl!— og i samme Øjeblik dette er forbi, falder alle ned paa Hug i dybeste Tavshed. Dansen er forbi.

Patruljeførerne bør lære deres Spejdere en Krigsdans; det behøver ikke at være denne her, der findes jo ogsaa andre, Spejdere vil altid mere sig fortrinligt ved at danse dem i en Lejr, og desuden vil det jo altid være et Opvisningsnummer, der tager Kegler hos Egnens Beboere.

Foss.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserver og tørrede Frugter færes.

..... »SANA«
Telf. 5650. Skindergade 28

Terrainbenyttelse hos Fuglene

Af P. Skovgaard

1. Skjul.

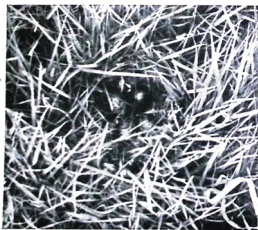
Det er godt at have Øjnene med sig i Naturen, der er meget at lære især for en Spejder; alle de Kneb, vi bruger for at vildlede vore Fjender, bruges af Fugle og Dyr, og de har bragt det til en saadan Fuldkommenhed i den Retning, at man maa undres og kan som sagt gaa i Skole hos dem. Det er jo ogsaa store Ting, der for dem staar paa Spil, om Listen lykkes eller ikke, selve Livet er Indsats; derfor spares ingen Evner eller Flid. Spejderen øver sig jo kun for at have alt rede, hvis det en Dag virkelig gælder, og da kan det ogsaa gælde Livet, om man

har vænnet sig til at tage alle Ting med i Betragtning.

Vi genfinder alle Kneb lige fra at krybe i Skjul og holde sig i Ro, til Faren driver over, til det at udføre en Skinfægtning ved at spille syg og lokke Forfølgerne efter sig, medens Skatten — Yngelen frelses, og den selv efter at have trukket Forfølgerne tilstrækkeligt langt bort søger tilbage. Der gælder det ogsaa at løbe i Tide, hvis det kniber, det gælder at bruge sine egne og Terrainets Farver paa bedste Maade og de Hindringer, der findes, til størst Gavn for sig selv og Skade for Fjenden, og der maa tit tages Hensyn til, hvilke af

de mange Fjender, der er farligst. Nu er mange Ting for den enkelte Fugleart blevet til en Vane, saa de naturligt vælger visse Lokaliteter til Hovedopholdssted, men dermed er ikke alt gjort. Vi vil nu se paa én Ting ad Gangen, og selvom i de fleste Tilfælde en hel Række af Midler er sammenkædet, og de sjældent bruges enkeltvis, saa dog søge at gruppere dem efter det Hovedmiddel, der skønnes anvendt.

Det, der ligger mest lige for, naar der er Fare paa Færde, er maaske nok at stikke af, men snart lærer man, at det ikke i alle Tilfælde slaar til, og man maa før eller senere søge et Skjul, hvor man kan jagttage Faren og afvente, at den driver over; vi vil derfor først se paa Spørgsmaalet, hvordan anvendes der Fuglene Terrainet til Skjul.

Rylerede.

Det er jo sin Sag at give Illustrationer af, hvad der er i Skjul, de vedføjede Billeder har da ogsaa den Mangel, at man ser for meget paa dem; men vil man se, hvordan Rylreden tager sig ud,

for man bøjer Græsset til Side, kan man blot se paa Omgivelserne, Græs, det ene Straa ved det andet. Hvad det skjuler, ser man først, naar man tager det til Side, og Lærkereden der er set fra det eneste

Lærkede.

Sted, hvor man fik Blik i den, ses meget mindre, naar Lærken ligger paa, og fremtræder i det Hele mere paa Billedet end i Naturen, specielt fordi Markens Størrelse gør, at man ikke kan se saa nøje paa hver Tue.

Herunder vil jeg saa vidt gørligt undgaa at berøre de Tilfælde, hvor Beskyttelse i Lighed med Terrainet danner Basis for Skjule, men gemme det til en senere særlig Omtale.

Hvordan Fuglene skjuler sig selv, bliver vi snart færdig med, idet det i Hovedsagen altid gaar ud paa at benytte den nærmest forhaandenværende Genstand, der kan give fornødent Skjul, og saa vente der, til Faren er forbi; noget helt andet bliver det med at søge Skjul til Røde og Unger, da det skal være betryggende for hele Rugetiden, og Fuglen skal have sin daglige Gang der uden at afsløre sin Hemmelighed; der bliver, efter at Skjule er valgt, endnu mange Ting at tage i Betragtning. Den Vej, Fuglen vælger, maa variere, saa de hyppige Besøg et bestemt Sted ikke vækker Mistanke, Ungernes Skarn maa fjernes, at det ikke skal vise Vej. Vi ser disse Hensyn blive taget i Betragtning af den enkelte i det Omfang, det gøres nødvendigt. I Trækrone vælges Redepladsen tæt ud imod Ydersiden, det er godt at have Udsigt uden selv at blive set, det samme søges af Markens Fugle opnaaet, ved at Pladsen vælges i en Tue paa en Grøftevold eller lign. Læreren, der har sin Rede skrabt ned i en hel Skaal i Jorden, klarer dette Spørgsmaal paa en anden Maade, ved at Hannen hænger syngende højt over Reden med den rugende Hun og herfra kan øjne Faren langt borte og i Tide være sin Mage eller Ungerne ad. Som Eksempler paa Skjul kan nævnes, hvorledes Grønrisken bygger i Vedbendens tætte Bladedække op til Stammen af det Træ, Vedbenden slynger sig til. Engpiber og Vipstjert finder sig paa Braks-

mark en Hule dannet af Skrællen, der er vendt og har slaet en Fold, der baade dækker mod Vind og Vej, og skjuler hele Familien fuldstændig. Ryle og Rødben lukker Straaene omkring Reden, saa der intet er at se, før man tager disse til Side, ja hos Rødbenet kan Straaene danne en hel Pyramide som en frodig Tue over Reden, saa er Adgangsvejen en Tunnel under Græsset. Fuglekongen hænger sin som en Kurv under en Grangren, hvor Smaagrenene er tættest og danner et fuldstændigt Tag over Reden. Pladsen er godt valgt, og naar dertil kommer, at Reden er lille og grøn af Mos, saa er den uhyre vanskelig at finde mellem de grønne Grene. Saadan kunde nævnes Fugl efter Fugl, men dette maa være nok til at aabne Øjet til gennem Selvsyn at lære Kunsten at anvende Terrainet til Skjul. Næste Gang kan vi saa se paa, hvorledes Farvernes Lighed med Omgivelserne benyttes.

FUGLE fra alle Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasvarer.
Fisk og Vandplanter.
Fuglebøger og alle Arter Redskaber

L. Sønksen,

Lars Bjørnstræde 12. Tøll. Byen 1050 x

Den Forgylde Støve

har det største Lager af
Prima pløkkede

Fedtlædersstøvler

til Spejderbrug.

43 BORGERGADE 43

WALDHOFFENBLAD
Leverandør til Hæren.

EDVARD ECKHOFF IN MEMORIAM

Ungdomsarbeidet i Norge har lidt et stort og smerteligt tab ved Cand. oecon. Edv. Eckhoffs tidlige bortgang — i en alder af bare 29 aar. Som søn af afdøde Pastor Kr. Mart. Eckhoff — og opvokset i en kreds, der med rette er betegnet som det kristelige ungdomsarbejdes generalstab, kom Edv. Eckhoff allerede i en tidlig alder med som aktiv arbejder blandt de unge. — 18 aar gammel begyndte han som Søndagsskolelærer i Johannes Menighed i Christiania, hvor han efterhaanden blev en af de bærende kræfter i alt arbeidet for barn og unge. I Ungdomsforening — Ynglingeforening — afholdtsforening — gymnasiastforbund og Kristelig Studenterforbund — nedla han et stort og interesseret arbejde. — Paa Bazarer og alskens tilstelninger var han ganske undværlig. —

Støst betydnung har alligevel Edv. Eckhoff har for Spejdersagen i Norge. Fra Norske Spejderguts-

forbund blev stiftet i 1911 har han været dets utrættelige og energiske sekretær. Han er skaperen af organisationen i Norge; det skyldes først og fremst hans opofrende og initiativrike arbejde, at denne bevægelse er naadig saa langt og har oparbejdet sig en position som ikke kan røkke.

Og overalt var Eckhoff med af hele sit hjerte, med liv og sjæl. Hans arbejde var baaret frem af en brændende kærlighed og en urokkelig tro paa sin sak. — Ved sit lyse humør og trofaste sind skaffet han sig overalt, hvor han kom, en talrig venneskare, som hang ved ham af sit ganske hjerte. Paa har vel været saa afholdt af sine venner. Ingen vil bli mere savnet. —

Saa vel i Danmark som i Sverige var Eckhoff kjendt fra en række skandinaviske studentermøter, hvor han mødte som delegeret fra Norge. Ogsaa der vandt han mange trofaste venner ved sit selfærdige, men hjertevindende væsen. —

Bergen d. 17. April 1917.

F. W. Rieber-Mohm.

FRA NORGE

Vi har modtaget et lille Rejsebreve fra Norge, der viser, at ogsaa Spejderne der oppe griber Lejlighed til Sommerdage at leve det herlige Friluftsliv. Nu er Tiden atter inde til at ombytte de lumre Huse med Teltene. Ud! Ud!

Kanske dere danske speidere kunde ha lyst til at høre lidt om Kristiania 9de trops sommerturne 1916.

Den 3. juli drog vi avsted med bergsbanen til Bergen. Vi havde en nydelig tur over høifjeldet. Det var saa meget sne, at paa enkelte stationer gik vi av og kastet sneboller. I Bergen skulde den store spejderleir avholdes. Vi laa i

16-mandstelter paa den gamle fæstning Sverresborg. Ialt var det i leiren 400 gutter. I den tid, leiren var, besaa vi grundig byen og havde flere vellykkede turer i omegnen, saaledes en stor manøvre som varte en dag.

Men den 11. juli var leiren slut, og nu skulde vor egentlige sommerturn begynde under ledelse av vor viceskibschef. Den 12. om aftenen gik vi ca. 24 gutter ombord i dampskibet »Bergens», som skulde føre os til Stavanger. Skibets kaptein var meget hyggelig, og om natten fik vi lov til at ligge i første-klasses salon.

Den næste morgen ankom vi til Stavanger, og vi marsjerte straks til Malde-moen, som er en økserplads. Like i nærheden laa resterne av den tyske zeppelin »L. 20» som forulykket ifjor. Vi besaa selvfølgelig zeppelineren med den største interesse, og tok med os hjem minder, saasom aluminiumsstykker, silke og bombeskilter. En nat fik vi ogsaa regnveir, og det var ikke videre hyggelig at vaakne om morgenen, naar den side av kroppen, som laa ut mot teltvæggen, var klissende vaat. Paa Malde opholdt vi os 3 dage.

Derfra gik turen pr. jernbane over Jæderen til Flekkefjord. Her laa vi i en gymnastiksal.

Men Flekkefjord er en liten by, saa vi blev ikke der længer end i 2 dage. Den 17. reiste vi videre til Kristiansand.

Da vi passerte Norges sydligste spids, Lindesnes, var det ikke frit for, at nogen hver hadde ofret til havets guder. Kl. 2 om natten kom vi til Kristiansand. Det var asende regnveir, men de snilde spejderne i byen stod og ventet paa os med automobiler.

I denne by hadde vi det rigtig morsomt. En aften fik vi motorbaatstur til »Kanans Lands». Der fløt landet med brus. Det vil si: en av tropsførerne hadde kjøpt en hel kasse med brus, saa vi fik en flaske hver.

En anden aften blev vi buden ut til

Odderoen, hvor vi fik skaarne smørbrød og chokolade, saa meget vi vilde ha.

Efter tre dages hyggelig samvær med Kristiansandspejderne, maatte vi en aften kl. 11 dra ned til dampbaaten, som skulde føre os til Brevik. Paa skibet blev vi tilbudt at ligge i salonen. Det blev imidlertid ikke rar søvn. Nogen sovnet ind paa bare gulvet, men de fleste satte sig i sofaerne, støttet hodet paa de korslagte armer, som de laa paa bordet.

Den næste dag, den 21. juli, blev en storartet solskinsdag. Sjøen laa næsten speilblank. Kl. 6 om aftenen kom vi til Brevik. Der maatte vi sitte 1 time i stekende solskin, stuvet sammen i en overfyldt, kvalm jernbanekupe. Da vi ankom til Porsgrund, marsjerte vi straks til U. M. K. F.'s lokale. Endelig fik vi mat kl. 8 om aftenen. Jeg for min del hadde ikke spist andet end 2 stykker brød fra forrige dags aften til da. Ja, det blev ærg. Vi hadde ikke noget paalag, derfor kjøpte vi for 10 øre grønlæk. Den blev ophakket fint og lagt paa brødet av mangel paa noget andet.

Da vi vaaknet om morgenen den 22. badet vi først, siden besaa vi Porsgrunds porselainsfabrik. Der fik vi hver en porselainskop.

I Porsgrund hadde vi desuten en motorbaatstur og en dampskibstur.

Saa den 25. juli gik vi op i toget, som skulde føre os tilbake til vore kjære i Kristiania.

Paa stationen blev vi mottatt av forældre og søskende, som alle syntes vi saa rigtig godt ut. Hele turen kostet 30 kr., og meget moro hadde vi, om end maten undertiden var daarlig. Men turen var interessant, og vi, som var med, har mange lyse minder fra turen.

Thor Bjørn Schyberg,

TELEFON 5506

GRUNDLAGT 1915

CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23

MAGASIN FOR ELEGANT

BØRNE-KONFEKTION FOR PIGER OG DRENGE

I STORT UDVALG

DET VISNE BLAD

— Af ALFRED JUDD —

Floden kommer.

Georg standsede et Øjeblik for at faa Vejret. Vinden piskede Regnslaget om ham, og det øste Vande ned.

»Videren! lod det forpustet fra Alfred bagved — vi er snart ved Toppen; der er jo gamle Pers Hytte. Bare fremad!»

Tre Minutter senere havde de to Spejdere naaet Toppen, og nu fik de til Fulde at mærke, hvad det var for en stormfuld Nat. De havde den største Vanskelighed ved at holde sig paa Benene — saa udsat som de her oppe var for Blæsten og Regnen.

»Pas endelig paa Lygten, at den ikke blæser ud,« advarede Georg.

»Jeg tror, jeg vil sætte den over i den 12. Side af Hytten; var det ikke en Ide?»

»Jo, men væk endelig ikke den gamle Per, han er saa gnaven altid.«

»Næh, var bare rolig.«

Georg gik et Stykke ned ad Bakken for at være i Læ og overlod Alfred at placere Lygten.

De havde et særligt Arbejde for i Nat. I fjorten Dage og Nætter havde det stormet og regnet, Floderne var svulmet op, og navnlig Byen Shirley var truet heraf.

Den laa ned i Dalen ved Bredden af Shirle, som almindeligvis kun havde lidt Vand.

Men ved Dalens ene Aabning løb Shirle flis Aften fra Murch; imellem dem var der en Jordvold, som under almindelige Forhold forhindrede de to Floder i at løbe sammen, men i et Vejr som dette, kunde man hvert Øjeblik vente, at Jordvolden blev skyllet væk, og den lavere Del af Byen vilde da være i Fare for Oversvømmelse.

I Nat ventede man Oversvømmelsen. De gamle i Shirley, som havde oplevet mangen en Oversvømmelse, havde indtrængende advaret Folk. Mange havde søgt Ly i Husene højere oppe i Byen, men som sædvanlig var der Snesøvis af stødige, som ikke vilde flytte sig en Tomme, før Raabet:

»Floden kommer, lod dem forstaa, at det var Alvor.

Flere Mil udenfor Byen var Shirley-Spejderne paa Post. Saa snart Floden brød Dæmningen, skulde de forreste Mand med Lygte signalere til to andre, som stod paa den højeste Bakke Vest for Byen. Disse skulde atter sende Lyssignal en halv Mil til Alfred og Georg, som skulde lade Signalet gaa videre ned til Byen, hvor Troopsførereren, Bruun, og den øvrige Troop var parat til at handle.

Senest tre Minutter efter Jorddæmnings Skriden — hvis da alt gik vel — vilde Bruun og hans Troop være i Stand til at fare ind i Husene til de stødige med Raabet:

»Floden kommer; af Sted med det samme.«

Georg saa oppe fra Højen en Lysprisk langt borte i Mørket. Det var derude, næste Post stod, og derfra at de tre Lysglimt maaske skulde komme.

Alfred havde naaet Læsiden af Pers Hytte og sat Lygten i en bekvem Krog. Per passede han omhyggeligt paa ikke at vække — for Per var ond-sindet.

Lige ved Alfred var der et oplyst Vindue, og den ene Skodde var ikke lukket til. Spejderen gik nærmere, men førend han kunde naa at kigge ind, hørte han Smældet fra en Dør og et kort Ordskifte. Per fik øjensynligt Besøg.

Alfred var i Færd med at gaa, da nogle Ord lød ud til ham fra Hytten.

»Kald det Indbrud eller Tyveri; ganske som du vil — men det er en Lejlighed til at blive rig i Løbet af ti Minutter. — Hør nu her Per, det er simpelthen dit Livs Chance, hverken mere eller mindre.«

Saa lød Pers Svar: »Sandt nok, sandt nok. Men er det nu ogsaa sikkert, som du siger. Generalen er stukket op til højereliggende Huse, men tror du nu ogsaa, Døren staar aabne?»

»Det siger jeg dig jo, at de gør. Floden kommer jo i Nat — gaar Ryg-

ten fem, og Klokkeren seks var der ikke et Mandfolk i Huset. Her er ingen Tid at spilde — ja eller nej?»

Der var en Paus, og Alfred hørte senere den besøgende hævde, at »Chancerne var ti mod een«.

Til sidst blev de enig om »i hvert Fald at gaa ned og kigge paa Sagernes«.

Et Øjeblik efter havde de to forladt Hytten og var paa Vej ned ad Højen.

»Jeg troede saamænd næppe, at du kom mere,« sagde Georg, da Alfred endelig kom. Nu fortalte Alfred naturligtvis hastigt om sin Oplevelse.

De var straks klare over, hvad de skulde gøre. Nede i Dalen laa Generalens Hus; det laa saa lavt, at det nødvendigvis maatte blive oversvømmet; Generalen havde nemlig Erfaringen herfor fra tidligere Tid, og han var derfor med hele sin Husstand draget højere op i Byen. Hele Huset var saaledes overladt til de to Slynghers Forgødtbefindende, som Alfred lige havde hørt lægge Raad op sammen.

Alfred, der var den bedste Løber af de to, vilde løbe ned til Byen, og Georg skulde saa overtage Vagten.

»Naar jeg saa Signalet, kommer jeg efter dig, saa snart jeg har sendt det videre.«

»Javel, raabte Alfred tilbage og styrtede af Sted.

Georgs Øjne havde under denne Samtale unbrudt været hæftet paa den lille Lysprisk. Som det let forstaaes, var han meget optaget af det, han lige havde hørt, og han blev derfor yderst forbavset, da han vel to Minutter efter Alfreds Forsvinden, saa den lyse Plet forsvinde.

Georg anspændte yderligere sine Øjne. Skulde det virkelig være at —? Den grufulde Bekræftelse kom øjeblikkeligt. Een, to, tre Gange — roligt og stot. Det var Signalet Profeten var gaaet i Opfyldelse; Dæmningen var skredet!

Georg fik i en Fart Lygten frem, gav et Glimt over mod de andre, som

ALLE VEGNE FRA

Der er en Nydelse, at se paa de to Billeder øverst tilvenstre. En Nydelse, fordi Paaklædningen er saa ensartet. Det øverste Billede viser os den første belgiske Spejderpatrolje. Der som herhjemme blev Grunden til Landets Spejderkorps lagt af en enkelt Patrolje. Den, der vil vide mere om de belgiske Spejdere, kan læse det i Bogen: »Als Pfadvinder in besatte Belgien«.

Billedet ved Siden af Belgierne er af en engelsk Spejderpatrolje. Den skal ud paa Kystvag. Denne coast-guard-Tjeneste varer 1 1/2 Maaned for hver Trop, saa afløses den og hviler ud hjemme. Der findes saadanne Spejder-Vagthold hele England rundt, og hvad mannavnlig maa huske paa: een Ting er at holde Kystvagt en Maanedstid. Det er maaske endda fornøjeligt. Men Aar efter Aar at gøre det. Det er en Spejder værdigt.

Og endelig har vi et Billede fra Manila, Hovedstaden paa Filipinerne. Ogsaa her er der Spejdere. Vi haaber næste Gang at kunne bringe jer et Billede fra Spejderne i Kina for at vise, at der ikke er det Sted paa Jorden, hvor I har Kammerater og ligesindede.

REDNINGSMÆND

Erithjof
Winckelmann
(til venstre)

Ove Thomsen
(til højre)
som begge fik
Korpsets

Selvkurs for Livs
redning for at
have reddet et Par
unge Mennesker,
der var faldet gen-
nem Isen paa Ros-
kilde Fjord d. 28.
Januar 1917.

Vagn Jensen
(til højre)

som blev nævnt
med
Anerkendelse
i en Korpskund-
gørelse for sin ro-
lige og besindige
Optraeden ved
samme Lejlighed.
Hentede
straks Rednings-
materiel.

HINNERUP FØRSTE BRANDKORPS

1. Hinnerup Trop klar til Udrykning, til venstre i Baggrunden ses Troppens Fører, Lærer Nielsen.

Nu gaar Hinneruptroppen i Gang med sin faste »good turn«. Troppen har med Støtte af sit udmærkede Tropsraad for 100 Kroner afkøbt Viborg Brandvæsen en Sprøjte af lidt ældre Model. Det er Meningen at uddanne Troppen som speciel Brandtrop, ordnet og indøvet saaledes, at den er klar til at rykke ud og assistere i Tilfælde af Brand. Da Hinnerup Stationsby — trods sin Størrelse — ellers er henvist til en landlig Sprøjte fra Omegnen, er det utvivlsomt, at der netop her er Lejlighed til en virkelig, fast »good turn« for en Spejdetrop.

Alle Medlemmerne af Brandvæsenet har maattet fremskaffe en af Forældrene under-
skrevet Tilladelse, ifølge hvilken de har den Pligt altid at møde til Troppens Ud-
rykninger. 3 Gange er der prøvet afslatte Udrykninger for at indrette alt paa den mest
praktiske Maade med Hensyn til Deling i Pumpehold, Hold til Trækning, Vands-
bærelse m. m. Næste Gang bliver det naturligvis en uafalt Udrykning, for at det
kan konstateres, hvor hurtigt der kan stilles paa Brandstedet; mange af Brandkorpsets
Medlemmer bor mellem 3 og 7 km fra Brandstationen og maa tilkaldes pr. Telefon.
Hvor godt Sprøjten virker, er bleven vist ved Turneringen i Horsens.

(Billede og Tekst efter »Ved Lejbaalet«, Aarhus).

Tegn paa, at Signalet var forstaaet; derefter vendte han sig om og gav tre Glimt. Systemet havde virket!

Og nu til det næste. Georg sprang ned ad Højen, kom ud paa Vejen og før med mod Byen. De to Fyre havde et godt Forspring: maaske var de allerede i Byen nu.

Fanget.

Et stort Værelse — øjensynlig Spiestuen. Paa Gulvet kastede et Par Lys i massive Sølvstager deres Lys: cirklende paa en forvirret Mængde af Møbler og Nips.

Saadan var den Stue, der mødte Georgs Blik.

Ved sig Ankomst til Generalens Bolig havde han fundet et af Vinduerne knust. Per og den anden var rimeligvis gaaet den Vej ind, og Georg benyttede samme Vej.

Selv staaende i Mørket kunde han se baade Per og dennes Kammerat — Bill, hed han aabenbart. Han havde nogen Tid været i Generalens Tjeneste, men da denne havde opdaget hans Uærlighed, var han blevet afskediget.

Under alt dette havde de to Mænd ført en ivrig Diskussion om den bedste Maade at bortføre Byttet paa.

»En Melsæk vil være gods, foreslog Bill, »og jeg ved, hvor vi kan faa fat i en. Kom med her — nede i Kælderen i Tjenestefolkens Fløj — tag et Lys med!»

Georg trak sig lidt tilbage og de forsvandt ind i de øvrige Værelser; han hørte Dørene gaa og Fodtrinene tabe sig.

Spejderen skyndte sig efter dem. Her var hans Chance. Han fæmlede sig frem til den Dør, Tyvene havde aabnet, lige over Trappen ned til Kælderen. Der sad en Slaa paa Døren.

Her var i Sandhed en glimrende Lejlighed til at fange de to Tyve og forhindre dem i at gøre flere Ulykker. Men han maatte handle hurtigt; han huskede, hvor Hængslerne havde knirket. Hvis de dernelle hørte Støjen, vilde de være oppe i Løbet af et Øjeblik og fange ham. Alt afhæng af, at Slaaen blev skudt for, straks Døren var lukket til.

Og her begik Georg en Brøler. Han skulde naturligvis først have overbæret sig om, at Slaaen var i Orden.

Det tog han imidlertid for en given Sag og lukkede straks Døren i, og først da Hængslerne knirkede, og han skulde til at slaas Slaaen for, opdagede han, at den var rustet fast.

Georg masede af alle Kræfter, men uden Held; der lod Trin paa Trappen, og et Øjeblik efter befandt Georg sig i Pers stærke Greb.

Som Svar paa Spørgsmaalet fra de to Tyve, der nu var blevet ængstelige, om han var kommet alene, kunde Georg med god Samvittighed sige: »Jas.

Hans Skæbne var snart beseglet. Han blev smidt ned ad Trappen og ind i Kælderen, og da de to havde faaet den Sæk, de var kommet for, lukkede de Døren til Kælderen i; og denne Dør blev omhyggeligt låst. Georg var selv blevet fanget.

Han gav sig nu til at undersøge sit Fængsel. Han strøg en Tændstik og opdagede rundt om i Kælderen Kartoffelønder, Sække, Kasser og en Mængde andet. Helt oppe sad en Aabning med et Jærngitter for.

Da han forgæves havde prøvet at aabne baade Dør og Gitter, maatte han taalmodigt vente paa, hvad der kunde ske.

Der gik ti Minutter, et Kvarter, tyve Minutter. Hvor blev Alfred dog af? Pludseligt reves han ud af sine Tanker. En underlig Lyd kom ude fra, efterfulgt af en Plasken gennem Færd aabningen.

Floden! Han havde været saa op- taget af alt det andet, at han ganske havde glemt Uvejret; nu først gik hans farlige Stilling op for ham. Med rystende Hænder strøg han en ny Tændstik. Vandet strømmede ind, og for hvert Sekund steg det!

Gulvet i Kælderen var helt oversvømmet allerede, og snart stod han i Vand til Anklerne. Han saa paa Kasserne og spekulerede paa, paa hvilken Maade han bedst kunde gøre Brug af dem.

Men lykkeligvis, blev han sparet for videre Grublen, for der lod Stemsmer udenfor.

Man raabte hans Navn, og han svarede. Nu led der Fodtrin paa Trappen, Døren blev lukket op, og ind traadte Troppføreren med en Lygte i Haanden, efterfulgt af Alfred og flere Spejdere.

»Hvad er der sket? Er Slyngrerne sluppet væk?»

»Det er jeg næsten bange for, svarede Georg. »De har ikke set noget til dem?»

»Nej; det tog os lang Tid at komme herhen. Vi maa ovenpaa det samme. Der er ingen Tid at spille!»

Tiden var knapp, det var sandt nok; for hele Huset var omgivet af Vand, som steg og steg. Per og Bill var for længe stukket af, men for en Sikkerheds Skyld blev Huset hastigt gennem- søgt.

Da de alle havde naaet Vejen, blev et Par Stykker sendt ind til Byen, medens Troppføreren med de øvrige begav sig paa Vej til Pers Hytte.

Da de kom derop, blev de hurtigt klar over, at de var paa rette Spor.

Hyttens Dør stod paa Klem, og paa Gulvet var der vaade Fodspor. Spisekammeret var rensat for alt spiseligt, et lille Stykke Ost laa paa Gulvet. De to Mænd havde utvivlsomt taget al den Føde med, de kunde finde, før de var flygtet.

Spejderne undersøgte Sporene i Køkkenet. Der havde aabenbart været Ler paa Støvlene, og flere Steder var der friske Græsstraa, et Sted var der noget halvvissent Løv, der var mast af Støvleskyttere. Det var tilsyneladende ikke noget, der var værd at tage Notits af, men Georg, der opdagede det, tog det op og stak det i Lommen.

De følgende to Timer gjorde Troppen, hvad den kunde, for at finde Flygtningenes Spor. De omsluttede et større Stykke og lavede en formelig Klappjagt. Men alt uden Resultat.

De to Spejdere, der var sendt til Byen, vendte tilbage uden Oplysninger, og tilslids blev Hensøgningen opgivet for den Nat. Men den følgende Dag. —

Byttet.

Den næste Dag var hele Byen paa Benene. Men hver havde nok med sit og tænkte ikke videre paa Tyveriet.

Floden steg saa højt, som den aldrig var steget før. Hvad Per og Bill angaar, saa var og blev de sporløst forsvundet!

Generalen talte med Georg for at faa hele Beretningen fra ham selv.

»Efter hvad du fortæller, bemær-

kedede den gamle Officer, »har de jo et langt Forspring; men i Betragtning af Byttets Vægt kan jeg ikke tænke mig, at de helt skulde være sluppet borte».

»De er begge meget stærkes, indskød Tropsførereren, »navnløst Pers».

»Selv da», var Generalens Svar. »De maa erindre, at hvad de tog, var massivt Guld og Sølv. Det maa have vejiet sine godt hundrede Punde».

»Ganske vist», bemærkede Tropsførereren, »der er jo den Mulighed, at de har gemt det et eller andet Steds. Spørgsmaalet er blot hvor?»

Denne Samtale gik Georg og tænkte over hele Aftenen. Han var stadig ked af sit Uheld Aftenen i Forvejen. Naturligvis havde Generalen takket ham, men alligevel —

Det var lige ved Sengetid, da en Tanke fór gennem ham. Han samlede i sine Lommer og fik fat i det visne Blad fra forrige Aften.

Troppen havde fornyligt haft et Kursus i Egnens Botanik, saa han var ikke alene klar over, at Bladet var fra en Poppel, men vidste tillige, at der kun voksede Popler et Sted der i Egnen — paa »Højens».

Det betød med andre Ord, at de to Tyve havde været paa »Højens», førend de gik til Pers Hytte. Var det rigtigt, saa var det givet, at Byttet var skjult der.

Naar der kun er faa Spor, griber man selv det ringeste. Og det, at Georg havde fundet et »Spor», var tilstrækkelig Undskyldning for ham til at gaa ud paa den Tid af Natten, og faa Minutter efter havde han vækket Alfred, der boede i Nærheden.

De var enige om, at »Højens» skulde undersøges med det samme.

Alfred tog en Lygte med, og de havde snart fat i en af Generalens Baade. Vejret kunde vanskeligt have været bedre, der var saa godt som ingen Strøm paa Vandet.

De svage Omrids af »Højens» dukkede snart frem af Mørket, og kort Tid efter var de to Spejdere i Land.

Saa begyndte de deres systematiske Eftersøgning. I Begyndelsen syntes det haabløst. Alt var gennemblødt, og der var intet Fodspor at se; alle Stier var dækket af gamle, visne Blade. Dog, Skæbnen var dem gunstige, for pludseligt lød der et Raab fra Alfred.

»Er der noget?» spurgte Georg.

Alfred laa paa alle fire og stirrede.

»Se, se», hviskede han. Georg bukkede sig ned og udstødte et Glædeskrig.

Ved stejle Lerskrænter skrider Jorden undertiden terrasseformigt, og under Træerne, der vokser helt ude ved Randen, bliver der et Hulrum mellem Rødderne.

Ved et saadant Hulrum sad de to Spejdere. For almindelige Øjne vilde det hele blot have været en Dynges Blade. Men de to saa meget mere: en stor, tyk Sæk.

»Byttet», udbroder Georg. »De har dækket det helt med Blade; men jeg ser kun een Sæk».

Da de ved forenede Anstrengelser havde faaet Sækken frem, saa de, at at der var en mindre bagved. De fik i Forening båret den største ned i Baaden og var paa Vejen tilbage efter den anden, da Alfreds skarpe Øren opfangede en Lyd, som fik ham til at standse.

»Hør», sagde han, »det er en Kærrer: den standsede lige nu. Skulde det være —?»

Georg gættede hans Tanker. Skulde det være Tyvene efter deres Bytte?

»Hurtig, hurtig!» sagde han blot, og medens han tog den lille Sæk alene, løb Alfred foran med Lygten.

Da de naaede Vandet, lød der Raab bag dem. Alfred saa tilbage og fik Øje paa en Lygte.

»Der er dels raabte han og sprang op i Baaden for at gøre Aarerne klar. I det samme styrtede en Mand frem fra Buskene.

»Ro, ro», raabte Georg, der kun var halvvejs oppe i Baaden.

Alfred fik Baaden i Gang, lige da Georg tumlede ombord. To Tag endnu og de var flere Alen ude. Men de var ikke sikre paa at slippe væk. Forfølgere vadede efter dem ud i Vandet, og en Tid lang saa det ud, som skulde Spejderne ikke undslippe dem.

Men Strømmen hjalp dem, og snart var Vandet saa dybt, at Tyvene ikke kunde følge efter.

Bill saas aldrig mere i Omegnen; Per meldte sig selv efter at have holdt sig skjult i en Maaned.

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

Vore medicinske Planter.

Vejledning i Indsamling og Behandling af vildtvoksende medicinske Planter.

Enhver Patrulje maa ha' Penge i Kassen, og det er ikke altid lige let at faa.

Om Vinteren kommer Spejderne sammen til Møde for at binde Børster, snitte eller sy for paa den Maade at tjene Penge, men i Foraars- og Sommertiden er man unægteligt ikke oplagt til at sidde indendørs, nej — da gælder det om at færdes ude saa meget som muligt.

Er det da ikke ti Gange mere sommere at færdes i Mark og Skov paa Jagt efter Planter end at sidde inde i en lummer Stue?

Unægteligt, navnlig da Arbejdet er saa let, at enhver — selv en Spejder, der endnu ikke er Rekrut — kan hjælpe til.

I. Indsamling.

Først og fremmest maa Spejderen vide, at Indsamlingen kun bør foretages i tørt Vejr; man bør heller ikke begynde for tidligt om Morgenen, medens Duggen endnu ligger paa Blomsterne, eller om Aftenen efter at Duggen er faldet.

II. Tørring.

Saa saare man kommer hjem med Planterne, skal de behandles.

Hvis man lader Planterne ligge Natten over i Kurvene, de er indsamlede i, er de som Regel ubrugelige. Planterne bør altsaa straks spredes.

Tørringen af de indsamlede Planter sker bedst paa et skyggeskadt Sted indendørs.

I Almindelighed lægges Planterne paa Gulvet — hvis man har et helt Værelse til sin Raadighed — og man maa i saa Tilfælde sørge for, at dette er fuldstændigt rent; snavsede eller støvede Blomster er ubrugelige.

Blomsterne lægges i tynde Lag, og de bør vendes mindst en Gang daglig, for at Saften kan have rigelig Lejlighed til at fordampe.

Ligeledes maa Vinduerne være aabne, saa Luften stadig kan fornyes, ellers vil Fordampningen kun foregaa langsomt og, naar Luften bliver mættet med Damp, ophøre helt. Tørringen kan ogsaa foretages udendørs i Solen, men i saa Tilfælde maa Planterne vendes hyppigere og spredes saa meget som muligt.

Den egentlige Behandling maa først finde Sted, naar Planterne er fuldstændig tørre, men denne Behandling vil de fleste Aftagere selv foretage.

De tørrede Planter opbevares paa et helt tørt Sted, da de i modsat Fald kan trække Fugtighed til sig og mugne.

Følfod.

20—30 Centimeter høj. Fleraarig Urt med vidtkrybende underjordske Udløbere.

Blomsterne, der er gule og sidder paa et højt, skælet Skaff, kommer allerede frem i Marts.

Efter Afblomstringen kommer nogle store, hjerteformede Blade frem, der er hvidfiltrede paa Undersiden. Disse Blade plukkes — Stilkene aftages — og tørres.

Planterne findes paa Marker og Grøftkanter.

Perikum.

40—60 Centimeter høj. Blomsterne, der er gule, sidder i Kvast. De har fem Bægerblade, fem Kronblade og mange Støvdragere. Bladene er uden Stilke, helrandede og modsatte; holdes de op mod Lyset, synes de at være gennemhullede.

Perikum blomstrer i Juli, August. Som Regel binder man de friske Planter i Knipper og hænger dem op i fri Luft — med Blomsterne nedad — til de er tørre.

Baade Blomster, Stængler og Blade benyttes.

Planten vokser ved Vejkanten, paa Jordvolde og i Kratskov.

Brændenælder.

Brændenælden er saa kendt, at en nærmere Beskrivelse kan undværes.

Der findes to forskellige Slags, nemlig: »Den store Nælde« og »den lille Nælde«.

De to Slags samles hver for sig for Afblomstringen, de tørres som Perikum.

Kanmillabloomst.

Blomsten er gul i Midten med en Rand af hvide Blade (ligner Okseøj). Dog har den — i Mod-sætning til Okseøj meget finned Blade.

Der findes to Arter.

Den ene er lugteløs, den anden har en stærk, krydret Duft. Den sidstnævnte er den ægte. Dennes Blomsterbund er stærkt hvalvet.

Blomsten skal helst plukkes, mens den endnu staar i fuldt Flor, Juni—Juli. Man plukker kun selve Blomsterkurvene og undgaar saa vidt muligt det grønne.

Den findes ofte i Sæden, samt ved Veje i Omegnen af Byer.

Malurt.

$1\frac{1}{2}$ —1 Meter høj. Kronen er lysegul. Planten er silkehaaret — filtet og har et haaret Blomsterleje. Den afskaeres, naar den staar kraftigst, bindes i Bundter og tørres som Perikum.

Vildtvoksende findes den særlig paa Bornholm og Lolland, men som dyrket Plante er den almindelig i vore Haver.

Melbærrisblade.

Plantens Blade ligner Tyttebær Blade en Del, og da den vokser sammen med Tyttebær, maa man passe nøje paa, at en Forveksling ikke skal finde Sted. Planten er liggende og stærkt forgrenet med glimrende, læderagtige Blade. Det er disse Blade, der plukkes og anvendes.

Blaabær.

Af denne Plante benyttes selvsølgelig kun Bærrene. De tørres bedst ved kunstig Varme, dog kan ogsaa de soltørres.

Hyldeblomster og -bær.

Enhver Spejder kender Hyldeblomsten, den hvide Blomst, der

vokser paa Træer — altsaa nærmere Beskrivelse overflødig. Denne Blomst er morsom at plukke, saa kommer man op at klatre i Træer. De tørres bedst i Solen.

Bærrene behandles som Blaabær.

Foruden de her nævnte Planter findes der mange andre. Man bør — inden man begynder Indsamlingen — skaffe sig en Aftager.

Af ham faar man at vide, hvilke Blomster han særlig ønsker, og

om han selv vil behandle Planterne. Naturligvis træffer man ogsaa Aftale om Prisen.

Husk:

1. Behandl Planterne med Omhu.
2. Gaa aldrig ind paa privat Grund for at plukke Blomster uden først at have faaet Tilladelse.
3. Pluk kun de gode Eksemplarer.

Se Artiklen »Om Indsamling af Lægeplanter« andet Steds i Bladet samt Bagside»Annoncen.

Trops-Nyt.

1. Frederiksberg Trop. Troppen taler nu med Seniorspejderne 58 Spejdere, som er delt i 7 Patruljer.

Fra 1. Juni er Estrid Nielsen, Ellen Kragh og Elise von Freiesleben udnævnt til Patruljeførere, ligeledes er der udnævnt 4 ny Korporaler.

Den nyudsatte Pokal er vundet første Gang af Patruljefører Anna Lise Smith.

Søndag, den 22. April, da alle Pige-spejdere skulde gøre en »good turn«, samlede Troppen Aviser og Tidsskrifter ind, som den gav til Soldaterhjem.

1. Bytrop. Forfatterinden Fru Lind-

bæk og Frk. Dalhoff-Nielsen har vist Troppen den Elskværdighed at indtræde i Troppesadet.

Som »good turn« den 22. April inviterede Troppen 10 Asylskolebørn i Skoven, hvor den trakterede dem med Smørrebrød og Chokolade.

1. Østerbro Trop. Troppen har nu faaet en Troppesfører.

1. Hellerup Trop. Gudrun Heebo og Bodil Mølhøsen er udnævnt til Troppesassisterer.

Som »good turn« har Troppen foræret en Fodbold til de internerede Soldater.

Alle de nævnte Tropper deltog i Paraden den 23. April i Anledning af Skt. Georgsdagen.

Den 29. April afholdes Bazar i Nimbs Lokaler af Københavns Division. Overskudet: 600 Kr. gik til Divisionskassen.

Fra Sommerlejren i Ejoe.

Fra Spejderchefen

Da jeg paa Grund af de vanskelige Tider har haft den Sorg at maatte alyse baade Førerkursuset og vor store Sommerlejr, giver jeg nu alle Troppene Lov til at tage i selvstændig Lejr enten enkeltvis eller et Par sammen. Jeg vil blot have Indberetning om, naar de agtes afholdte, hvor og hvormange der agter at deltage. Send, efter endt Lejr eller flerdages Udflugt, en udførlig Rapport om Forløbet.

Spejderchefen.

Faar vi en Sommerlejr?

Det har været en stor Skuffelse for os Pigespejdere, at Turen til Egeskov ikke blev til noget.

Vi ved alle, at Grevinden har gjort sit bedste, men Hekseri kan man ikke forlange — selv ikke af en Spejderchef.

Naa! Der kan ikke nytte noget at hænge med Hovedet af den Grund — og maaske kommer vi til Egeskov en anden Gang, hvis de abnorme Forhold forandrer sig — kanske allerede til Efteraaret — nej nu har vi langt vigtigere Ting at tænke paa:

Faar vi en Sommerlejr?

Den officielle Meddelelse lover ganske vist en Lejr paa Lerchenborg, men denne Lejr er allerede saa godt som opgivet — navnlig paa Grund af de fortvivlede Togsforhold. —

I denne Tid har jeg mødt mange en Pigespejder, der vandrede af Sted stirrende mørkt og dystert mod Jorden. Og spurgte jeg, hvad

Præmiegaade.

Hvem kan opdage en meget slem Fejl ved dette Billede?

Den Fejl, der er Tale om, er en

Fejl, Fotografen er ganske uskyldig i. Kan du finde den?

Løsningen skal indsendes til Estrid Ott, Ribeg. 3, 4. Kbhvn. Ø. inden 18. Juni.

der var i Vejen, var det staaende Svar: Sommerlejren.

Men selv om man er en dygtig Spejder, kan man ikke gætte sig til, om der bliver en Lejr, og for at standse den megen Grublen frem og tilbage, har jeg henvendt mig til Divisionschefen Frk. Oldager.

»En samlet Sommerlejr for hele Landet« siger Frk. Oldager, »ja det kan jeg ikke sige noget om i Øjeblikket, men jeg har Haab om —«

»Haab! Er der Haab? Om hvad?«

»Der er Haab om, at der bliver Divisionslejr. Jeg skal i hvert Fald gøre mit bedste for at lave en saadan Lejr, men husk paa: Jeg har intet Løfte givet.«

Jeg styrter bort for at sprede den glædelige Nyhed:

Der er Haab! Hurra!

Husk at enhver Spejder

kun bør drikke,
nyde og byde

**Maglekilde og Frederiksberg
Brøndanstalts**

anerkendte Mineralvande

fremstillet af
krystallkalt, kimplum Natur-Kildevand

Firma-Mærke

OVE GAY

Maskinmontør
og Dekorationsmaler
Kronprinsens Gade 8
Tel. 4011000 226.
Specialt: Bryllupsbryllup og
Bekræftelse
af Fæst og Bønnere

OM LIVREDNING

Af Gymnasiallærer, cand. phil. FR. CHRISTENSEN

En dejlig varm Sommerestermiddag i Fjor kom jeg kørende langs med Søerne i København paa Vej ud til Svømmeskolen, hvor jeg skulde undervise et Hold Dreng i Svømning og Livredning. Ved »Fredens Bro« var der sort af Mennesker. Jeg tænkte straks, det var en Hund, som svømmede, eller nogle Svaner som sloges eller noget andet ligesgyldigt; men da jeg snart efter saa Hospitalsvognen komme susende, forstod jeg, at der var hændet noget alvorligt. Og jeg fik hurtigt Syn for Sagen. Netop som jeg sprang af Cyklen for at se nærmere til, blev en Baare med en lille 7-aaers Dreng paa baaret forbi. Drengen var død, druknet. For faa Øjeblikke siden havde han løbet paa Stensætningen, var gledet, faldet i — og her paa dette befærdede Sted, midt i en Storby, ved højlys Dag var han forulykket. Blandt de mange Hundreder af Tilskuere var der mange, som nu — bagefter — stod og udbredte sig vidt og bredt om, hvad der burde være foretaget for at redde Drengen. Men hvor var den Mand eller Kvinde, Dreng eller Pige, der kunde have vist den maabende, raadville Menneskeskare, hvorledes man skulde have baaret sig ad netop i det rette Øjeblik?

Af saadanne Oprin som det her skildrede hænder der mange mellem Aar og Dag. Nogle af jer har maaske allerede været Vidne til lignende Ulykker, andre af jer vil ganske sikkert før eller senere komme til at staa overfor den Slags Situationer, og ikke faa iblandt jer

har jo allerede vist, at I, naar det gælder, kan optræde som sande Redningshelte — Eksempler til Efterfølgelse for enhver Spejder, for hvem følgende Ord er Lov: »Aldrig raadvild, altid parat til Hjælp«.

Jeg skal nu fortælle jer, hvorledes I skal bære jer ad med at redde Mennesker, som er ved at drukne.

Nogle af jer, som kan svømme, vil maaske mene, at det er tilstrækkeligt, og at I saa sagtens altid kan klare jer. Men det er en slem Vildfarelse. Man har Eksempler paa, at Folk, som har vundet Præmie ved Svømning, er omkommet ynkeligt under Forsøg paa at redde andre. Lad mig blot f. Eks. spørge jer: »Hvad vil I gøre, hvis en forulykket er gaaet til Bunds? Eller hvis han dødsensangst omklamrer jer? Eller hvorledes vil I faa ham genoplivet?« Alene disse faa Spørgsmaal vil bringe dem af jer, som kun kan svømme, i den største Forlegenighed, hvis I skulde besvare dem rigtigt.

Nuvel, hvad forlanges der da af jer, for at I skal kunne være i Stand til at redde en druknende? I skal kunne følgende:

- 1) springe ud,
- 2) svømme hurtigt med Tøj paa,
- 3) dykke,
- 4) frigøre jer, naar I omklammes,
- 5) bjerpe,
- 6) genoplive.

Og nu gennemgaaer vi hver af disse Færdigheder for sig.

1. Udspring.

Skal I springe ud med Tøj paa? Hvis den druknende er tæt ved

Land og lige ved at gaa under, maa I straks springe ud. Hvis han derimod er temmelig langt ude, betaler det sig at tage i alt Fald Støvler og Frakke af, da I jo saa kan svømme desto hurtigere og, om det skulde blive nødvendigt, lettere dykke ned efter ham. Hvis det kan lade sig gøre, tag saa et saa langt og kraftigt Udspring paa Hovedet som muligt. Derved vinder I straks et Par Sekunder, og hvert Sekund betyder Liv eller Død.

Hvis der er Mudder, maa I kravle forsigtigt ud. Hvis Ulykken hænder paa Isen, tag saa Stige, Tov, Stænger eller lignende med jer. Læg jer paa Maven ved den forulykkede. Tag Frakken af, og lad ham gribe fat i den, hvis Isen er meget skør, og I ikke har andet ved Haanden. Skulde det ikke lykkes at faa ham trukket op, kan I da altid holde ham oppe, til der muligvis kommer yderligere Hjælp.

I skal ufravigeligt holde Øje med den forulykkede; thi hvis han skulde synke, inden I kan naa at hjælpe ham, gælder det jo om straks at kunne finde Stedet, hvor han er gaaet under.

Hvad er det for 6 Færdigheder I skal kunne?

Hvorledes vil I springe ud, hvis Ulykken hænder f. Eks. 1) paa en Badeanstalt? 2) paa en Strandbred? 3) i en Aa eller Grav med Mudder? 4) paa Isen?

2. Hurtigsvømning med Tøj paa.

I svømmer af alle Livsens Kræfter ud mod den druknende. Benyt almindeligvis Brystsvømning. I vil forstaa hvor nødvendigt og værdifuldt det er at være godt øvet i at svømme med Tøj paa og i at klæde sig af i Vandet. Hvis Ulykken sker, hvor der er Strøm, skal I prøve at drage Fordel af Strømmens Ret

ning, idet I vælger Udspringsstedet under Hensyn dertil. Hvis I absolut skal imod Strømmen, men det viser sig umuligt at komme frem, prøv da at svømme skraat op imod den, »krydsee«, idet I stadigt holder Øjnene fæstede paa Ulykkesstedet.

Hvad vil I gøre, hvis der gaar Strøm?

Hvad skal I stadigt holde Øje med?

3. Dykning.

Det er klart, at I maa sætte alt ind paa at naa den druknende, inden han gaar til Bunds. Thi hvis der er dybt eller der findes Vandplanter eller Mudder, kan det let blive saa svært og vare saa længe at faa ham op, at det bliver for silde. Ret længe kan man ikke ligge under Vandet, uden at Livet hører op. Men derfor maa I endelig ikke, hvis de første Redningsforsøg skulde mislykkes, straks tænke: »Nu er det for sent, nu kan vi ligesaa godt opgive det«. Nej saa længe der er en Trævl af Kraft tilbage i jer, skal I vedblive at mase paa, indtil I faar den forulykkede op. Selv om han har ligget adskillige Minutter under Vandet og tilsyneladende er livløs, er der alligevel Haab om at faa ham genoplivet.

Men hvorledes kan I nu opdagde ham paa Bunden?

Jo, naar Vandet er nogenlunde klart vil I, naar I stikker Ansigtet under Vandet, kunne skimte nogle lyse Pletter. Det er hans Hals, Hænder eller Ansigt, altsaa de bare Dele af Legemet.

I dykker da ned og søger at gribe ham i Tøjlet eller Haaret, drejer jer, saa Benene kommer nedad, og I derved kan skubbe fra mod Bunden med det ene Ben. Knæet paa det andet Ben, stemmer I mod hans Ryg. Men pas paa,

hvis der er Mudder eller Tang, saa gaar det jo ikke at røre Bunden med Benene, da I let kan blive hængende.

Ved Hjælp af et Par Rygsvømningstang med Benene, kan I snart bringe jer selv og den forulykkede op til Overfladen.

Dersom Vandet nu er uklart, saa I ikke kan faa Øje paa den forulykkede, hvad saa?

Ja, saa skal I se efter, hvor der kommer Luftblærer op. De hidhører nemlig fra den forulykkedes Lunger og Tøj. Han ligger da under det Sted, hvor Boblerne stiger op. Hvis der gaar Strøm maa I naturligvis beregne Boblernes Afdrift.

Hvis der ikke kommer Luftbobler op er der ikke andet Middel til at finde ham end at dykke ned og føle sig for med Hænderne.

Hvorfor gælder det om at naa den druknende, inden han gaar til Bunds?

Hvorledes vil I bære jer ad med at opdagde ham nede i Vandet?

Hvorledes vil I gribe fat i ham?

Hvad vil I gøre, hvis I hverken kan faa Øje paa den forulykkede eller iagttage nogle Luftbobler?

Jeg har med Velvilje fra rette vedkommende læst Øvrighedens Oplysninger om alle de Redningsbedrifter, som her i Landet er blevet belønnet med Redningsmedaillen. Hundrede af Menneskeliv er blevet reddet, fordi Redningsmanden kunde dykke. En Del af Redningsbedrifterne har jeg berettet om i et særligt Afsnit i »Ungdommens Svømmebog« der hedder: »Nogle danske Redningsheltes Bedrifter«. Adskillige Bedrifter er udført af Drengene, som baade har faaet Redningsmedaillen og større Belønninger fra »Carnegies Helsefond«. Af de Redningsfortællinger, som særligt viser, at det er vigtigt at kunne dykke, og det kan koste Livet ikke at kunne den Færdighed, skal jeg nævne: »Under en kæntræt Baad, paa Furesøen«, »Under den store Verdenskrig«, og »En skæbnesvanger Rotur«.

(fortsættes næste Nr.)

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14

Korpsadj. træffes paa Kontoret 4 1/2-6 Em. Sp. Chef og Stabschef kun efter nærm. Aftale

Københavns Divisionen.

Det i Martsummeret af »V. U.« omtalte Blokhus, var fejlagtigt opgivet at tilhøre I. Vesterbros Trop. Ejerne er: Troppfører Carstensen, I. V. T. — O. Madsen, J. V. T. Assistent Hofman Bang, J. V. T. Divisionen har bestemt ikke i Aar at foretage den planlagte Lejrøvelse til

Jægerspris, men overlade Troppene denne Ferie til private Øvelser og Lejre.

Lovander III

Københavns Div.

Lynby Divisionen.

1. Lynby Troop har holdt Feltjægneste i Geels Skov (Alarmering): haft Divisions Inspektion. Patruljeførermøderne har beskæftiget sig med Troppens og Divisionens Turnering, samt med Sommerlejen. Der har været Patruljemøder hver Uge.

1. Gjentofte Troop har været til 1. og 2. Kl. Examen, haft Generalprøve paa Presentation, deltaget i Præsentation for Spejderchefen og holdt ugentlige Patruljemøder: — endelig har Troppen — ligesom Lynby Troop — holdt Parade St. Georgs Dag.

Chr. Larsen,

1ste Klasses Haandskomagier.

Ole Bruunsvej 3

Telf. Ord. 825

Telf. Odr. 825

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Tlf.: Ordpr. 943.
Reparation af Cykler, Motorcykler
m.m. udløses.

Frederiksborg Divisionen

1. Helsingør Troop har den 22. April afholdt en vellykket Fest paa Hotel »Øresund« i Helsingør. 3 af Troppens Spejdere udførte forskellige Musiknumre (2 Violiner og Klaver). Troppsfører, Premierleutnant Gjellerup, fortalte om Spejdere. Foredraget, der blev ledsaget af Lysskille, forevist af den fungerende Stabschef ved Frederiksborg Amts Division, Troppsfører Rydvid, gav Tilhørerne et Indblik i Troppens Liv i de sidste 3 Aar. Til Slut udbagte Premierleutnant Gjellerup et Leve for Danmark, hvorefter Forsamlingen sang »Der er et yndigt Land«.

Dagbladet »Nordsjællands« giver Fæsten, der var besøgt af ca. 200 Mennesker, en rosende omtale. Overskudet anvendes til et Orkester.

23. April havde Troppen Parade i Anledning af St. Georgsdag.

1. Hillerød Troop. 2. April afholdtes en Flagkamp mod Fredensborg og Lillerød Troppes. Hvert Parti fik 160 Points. Efter Kampen var Modpartiet Troppens Gæster i Hillerød ved et mindre Kaffegilde. Kritik blev samtidig afholdt.

15. April deltog 26 Spejdere i Divisionens Opvisning i Helsingør. Troppen viste Teltslagning, Kogning, Ambulance og Signalering.

22. April. Lejrudrykning. 4 Telte blev slaaet op, og der blev kogt Mad samt øvet i Signalering og Løb.

23. April. Kl. 7 $\frac{1}{4}$ pr. Aften oplæstes den tilsendte Skrivelse; efter Oplesningen aflagde Spejderne Igen deres Spejderløfte. Derefter Chokoladegilde hos Troppsføreren med Taler og Sang.

1. Lillerød Troop. 1.—4. April havde Troppen en Øvelse med 1. Hillerød Troop.

15. April deltog Troppen med 2 Patruljer i Divisionens Opvisning.

22. April ophængte Troppen 17 Mejsekasser for Dyreværnsforeningen »Svalene«.

23. April. Parade og Afslæggelse af Spejderløftet.

29. April. Wild-West-Øvelse i Overværelse af Troppsaadsmedlemmerne Hr. Westring og Hr. Mølk.

1. Birkerød Troop. 5., 12., 19. og 26. April har Troppen afholdt Troppsmøder.

15. April deltog Troppen i Divisionens opvisningen i Helsingør.

23. April Kl. 7 $\frac{1}{4}$ Aften oplæstes den af Admiral Middelboe tilsendte Skrivelse.

1. Hornbæk Troop havde 1. Paaske-dag en Tur til Esrom. Før Turen Patruljekonkurrence paa Lejrpladsen.

9. April. Arbejde paa Troppshuset. 2 Spejdere tog Prøver.

15. April deltog Troppen i Spejderchefens Inspektion med 20 Mand. Troppen har tildelt sit Teltslagningshold en Præmie for god Opvisning.

19. April. Alarmering. 20 Mand mødte i Løbet af 25 Minutter.

27. April. Wild-West-Opgave fra 7 — 9 Aften. Indianerne vandt.

Fyns Division.

Odense Troop. St. Georgsdagen havde et overmaade festligt og højtideligt Præg. Troppsfører, Premierleutnant Lind oplæste Budskabet, hvorpaa alle Spejdere aflagde Spejderløftet.

Faaborg Troop. Troppens »Good turn« i Anledning af St. Georgsdagen bestod i Flytning af Brænde for Troppsaadets Formand. Troppen har haft Besøg af Ringe Troop.

Nørrejysk Division.

Skive Troop. 15. April Ambulanceøvelse ved Højselev.

22. April ved Mønsted Kalkværker. 21. April Parade, Afslæggelse af Spejderløfte, Chokolade, Lejrbaal.

24. April assisterede ved Salg af Førsaarblomsten.

Viborg Troop. 23. April Parade, Afslæggelse af Spejderløftet og Lejrbaal hos Divisionschefen.

Troppen har hjulpet Røde Kors med at lave Sække til Desinfektionsbrug.

Randers Troop. 3.—4. Maj Udrykning i Lejr mellem Fladbro og Stevnstrup, Mørkeøvelse, Teltslagning.

23. April. Parade sammen med Randers Fjgespejdertroop, Afslæggelse af Spejderløftet, Chokolade.

Midtjysk Division.

1. Aarhus Troop. Der har været foretaget fire Aftenudrykninger, desuden Træning til Turneringen og Sammenkomst Sct. Georgsdag, hvor Troppsaad var til Stede. 15 Rekrutter har taget 2. Kl. Prøven, og to Spejdere har erhvervet Svampesamler- og Vejrtagtelssmærker.

1. Silkeborg Troop. Troppen har i sidste Maaned hovedsagelig trænet til Foraarturneringen. Sct. Georgsdag efter Paradet en Aftenmanøvre i Nordskoven. 9 2. Kl. Spejdere udnævnt til 1. Kl. Spejdere, 3 Rekrutter til 2. Kl. Spejdere.

Syddjyske Division.

1. Vamdrup Troop fejrede d. 18. Maj sin Fødselsdag, idet den formeredes d. 18. Maj 1916.

Troppen består af 3 Patruljer, 2 Vamdrup Patruljer og 1 Lunderskovpatrulje, hvilken sidste først formeredes d. 12. Maj d. A.

Fødselsdagen fejredes ved en Patruljekonkurrence, hvor Troppsfører, Lærer Abildstrup, og Lærer Føns fungerede som Dommere.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ om Aftenen samledes Troppens Spejdere til en festlig Sammenkomst i Realskolens Gymnastiksal, hvor de trakteredes med Chokolade, Troppsaadets Medlemmer, der havde overværet Øvelserne, deltog alle i Fæsten, ved hvilken Troppsaadsformanden, Skolebestyrer Christensen, uddelte Præmier.

Magnus Almind,

stabaust. elektr. Installatør.
Strandvej 185. Telf. Hellerup 1808.
Lager af Lysekraiser og Lønmelampor.
Spejderlamper.

Hellerup Musikonservatorium

Lærerkorps: kgl. Kammerangerinde Frk. Ida Møller, Pianistinde Fru Anna Otto, kgl. Kapelmusikus Vilh. Bartholdy, Organist Frederik Otto og kgl. Kapelmusikus Siegfried Salomon. Al Undervisning personlig ved ovennævnte Lærerkorps. Elever paa ethvert Standpunkt modtagne. — Eternvej 18. Telefon: Hellerup 1688.

Hellerup Divisionen.

Der har været afholdt 2 Terrænøvelser, som gav Færdighed i skjult Fremrykning, Kortegning og Orientering.

Den 17. Maj afholdt Divisionen sin aarlige Fæst paa Hellerup Gymnasium. Alt var arrangeret i la Dyrhavsbakke med Mester Jakel, Friluftsfestaurant, smukke Køkken, Dværgby, Biografteater, Balloner, Tudehorn, Kunstnerplæne, Pariserdukke, Riddersal etc. Hver Patrulje havde sit Arrangement og beholdt de Penge til Patruljekassen, som de tjente. Indtægten fra Entréen — 1300 solgte Billetter — gik til Divisionskassen.

I Pinseferien har ca. 30 Spejdere været paa Vandrejse paa Bornholm.

Elis Møllerup

Strandvej 168. Telf. Hellerup 739
Cigarer, Tobak, Cigaretter
P. Wulff. — Thorwiz & Kattenfeldt.
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

AXEL VELDEN

Ompolstrede Møbler, samt Markiser og Dekorationsarbejder anbefales.
Høll. 75. Strandvej 187. Høll. 75.

Skt. Georgsdagen.

I alle Lande har Spejderne d. 23. April fornyet deres Løfte om at gøre deres Bedste for at holde Spejderloven.

Mange Steder har Krigen bevirket, at Dagen ikke er blevet festligholdt som ellers, men ingen Steder er den blevet glemt.

Det er som om al Ungdom hele Verden over den Dag har givet hverandre Haandslag paa at holde Løftet.

Fangelejerne.

Som I ved fra Aviserne, er der til Danmark ankommet russiske og tyske Fanger, der er indkvarteret i Lejre ved Horsørød og Hals.

Ingen forstaar vel bedre end Spejdere, hvad det betyder at have Lov til at færdes frit omkring. Men tænksom saa paa, hvad det vil sige for disse Mænd at skulle tilbringe Dag efter Dag, Uge efter Uge paa samme Sted uden at kunne tage sig noget for, fordi de fleste af

dem er saarede og syge. Hvis I kan gøre det ringeste til at skaffe disse Mænd, der har udstaaet Lidelser, som vi ikke tilnærmelsesvis engang kan fatte, en Smule Adspærgelse og Glæde, saa skulde I gøre det.

Her er den bedste Lejlighed for en Tropsgoodturn. Lad Troppen indsamle, hvad den kan, af Værktøj, Havebrugsredskaber, Farver, Tegnerkvisitter, Grammafoner — ja, der er snart ikke den Ting, der ikke vil glæde. Husk blot paa, at der findes Folk fra alle Livsstillinger, og hvilken Glæde maa det ikke være for dem atter at kunne optage det Arbejde, de beskæftigede dem med i Fredens Dage.

Overdæng jeres Tropsfører med en saadan Mængde af disse Sager, at han hverken ved ud eller ind, og fortæl ham saa, at han blot skal skrive enten til Fangelejren i Hald eller Horsørød, saa skal han nok blive af med det igen.

Raske Dreng fra 1. Genførte Trop.

Søndag d. 13. Maj var 5 smaa Rekrutter (de har været i Troppen ca. 1 1/2 Maaned) ude at spore; de passerede et Sted, hvor en Mand lige havde faaet Foden knust af en

Jærnkølle. Rekrut Poul Nielsen (11 Aar) sendte straks nogle efter Læge og Bil, forbandt Manden, der var blevet baaret ind i et Lysthus lige ved, og sendte derpaa Underretning til Troppen, der var ca. 1 km borte. Læge kom der ingen af, der var ikke en eneste hjemme i Miles Omkreds, men Bilen kom, og paa den blev Manden, der imidlertid var blevet forbundet, ledsaget af 2 Spejdere, kørt til Rigshospitalet, hvor man udtalte sin Tilfredshed med Forbindingen.

Mandag d. 21. Maj forbandt Rekrut Kaj Olsen (11 Aar og en af de 5 ovenfor omtalte) en Cyklist, der styrtede ude paa Lyngbyvejen efter et Sammenstød med en anden Cyklist. Knæet var stærkt læderet, Bukserne gaet itu, og Cyklen havareet. Kaj Olsen vaskede Saaret ud, forbandt dette, syede Bukserne sammen og reparerede Cyklen, idet han rettede Skærm og Pedal ud, saa Cyklen igen kunde køre.

At disse smaa Spejdere i de 2 Tilfælde har baaret sig fornuftigt og resolut ad skyldes for en stor Del Patruljefører Frey Jensens omhyggelige Uddannelse.

Frans Bruun.

Turneringer

i Maj

Københavns Divisionens Turnering.

Et stort Arbejde maas der jo paa forud for en saadan Turnering, og heldigvis fik dette store Arbejde sin Løn ved Turneringen Store Røddag og paa følgende Søndag. Det pragtfuldeste Vejr var det begge Dage, og glimrende Husmor var der hos alle frærgnet en lille Smule Turneringsnervøsitet, som jo altid bevirker Smaaskenderier om Baga teller. Turneringen begyndte Kl. 10 pr. (hvad en enkelt Trop smertelig erfarede) paa Ermitagesletten. Divisionschefen bød Velkommen, og man gik derfra over til Lodtrækningen. Der blev her uddrækket Deltagere til de forskellige l'Dags Øvelser Terræn og Stafetløb, lagtagelsesøvelse m. m., og derefter begyndte de enkelte Øvelser. Alle Deltagere fattede af Iver, og som en Følge deraf blev Resultaterne maaske ikke saa nøjagtige, som de burde være.

Der havde efterhaanden samlet sig en stor Tilskuerskare, og mange Væddemaal blev indgaaede; det var ikke smaa Odds, det drejede sig om, særlig i Terrænløbet.

Dagen afsluttedes med et Par Troppes meget fikse »Øvelser efter eget Valg«, hvor særlig anden Vesterbro Trops »Indianeroverfald paa Nybygger« tog store Kegler.

Turneringens anden Dag foregik paa Frederiksberg Slots Eksercerplads, og denne Dag prøvedes de mere indendørs Færdigheder som Splidsning, Ambulancøvelse, Bevikling, lagtagelsesøvelse, Hurtigsynsleg og lignende. Øvelserne blev overværet af en Mængde Tilskuere. Senere paa Dagen gik man over til de sidste Troppers Øvelse efter eget Valg, og da dette var overstaaet, blev Resultaterne oplæst og Vinderne kaldt frem foran Fronten og fik overrakt deres Præmier.

Første Præmie tilfaldt 1 Vesterbro Trop, der blev den lykkelige Ejer af

Spejderchefen
og Korpsadjudanten.

Resultater.

	Signaleringsøvelse	lagtagelsesøvelse	Terrænløb	Ambulancøvelse	turn out	Splidsning	Øvelse e. eget Valg	lalt	Nr. i Turneringen
1. Østerbro Trop	4	4	8	1	5	4	6	32	6
5. —	2	5	5	6	6	5	4	33	7
3. By.	10	7	10	5	8	9	7	56	10
5. —	7	5	4	1	1	6	2	26	4
6. —	5	3	9	opgav	derpaa				
1. Nørrebro	opgav allerede	1ste Dag							
1. Brønshøj	9	2	3	4	7	8	5	38	9
1. Vesterbro	2	6	2	1	1	1	3	16	1
2. —	3	6	1	3	2	2	1	18	2
3. —	6	2	6	2	4	3	6	29	5
1. Frbg.	8	5	7	2	3	7	3	35	8
2. —	1	1	7	3	2	6	2	22	3

5. Øbro Trop paa Eremitagen
umiddelbart før Øvelsen efter eget Valg

Sydjyske Division.

Divisionen afholdt i Dagene 4.-6. Maj sin første, men i høj Grad vellykkede Turnering. Der var mødt ca. 80

endnu et Telt, anden Præmie — Kantinekasse — blev vundet af 2 Vesterbro. Til Slutning udbagte Divisionschefen et Leve for Korpsel, og man gik der paa hver til sit. Divisionsturneringen endte saaledes i idel Glæde.

Spejdere fra Divisionens 5 Troppe. Spejdere var indkvarterede hos Byens Borgere og mødte megen Velvilje alle Steder.

Der konkurreredes i: 4 km Løb (over og under 14 Aar), Slutnings og lagtagelses Opgave, Ambulancøpgave, Forhindrings og Orienteringsløb samt Spejderidræt.

Resultater:

- 4 km Løb.
1. Præmie 1 Sølvbæger, A. Haastrup af Vejle Trop.
2. Præmie 1 Bog, O. Borch af Ribe Trop.
4 km Løb.
1. Præmie 1 Sølvbæger, A. Olsen af Vejle Trop.

Hastrup, Vejle, 17 M. 10 Sec.
Borch, 17 » 11 »
Willemoes, Ribe, 17 » 12 »
Sydjyskes 3 hurtigste Løbere.

2. Præmie 1 Thermoflaske, O. Møller af Vamdrup Tropol.

Spejderidræt.

1. Præmie 1 Sølvring til Stav, A. Rosendal af Esbjerg Tropol.
2. Præmie 1 Bog, E. W. Andersen af Esbjerg Tropol.

Ambulancetroppe.

1. Præmie 1 Sølvsplade, Fredericia Tropol.

Forhindrings og Orienteringsløb.

1. Præmie 1 Rævehale 1. Vejle Tropol.
2. Præmie 1 Rævehale 1. Ribe Tropol.

Slutnings og lagtagelsesopgave.

1. Præmie 1 Sølvsplade, P. Agerbeck af Ribe Tropol.
2. Præmie 1 Bog, H. Schrøn af Vejle Tropol.

Ærespræmierne for de gennem hele Turneringen bedste Holds Resultater og Opræden tilkendes saaledes:

Divisionens Ærespræmie. 1 stort Sølv

Lejren.

bøger 1. Ribe Tropol ved Sort Patrulje, Leder C. Agerbeck.

Vejle Trops Ærespræmie, 1 Sølvbæger 1. Esbjerg Tropol ved Gul Patrulje, Leder A. Rosendal.

Mindeplader tildeltes hver Spejder i Blaa (Fredericia Tropol), Højred (Vejle Tropol) og Hvid (Ribe Tropol) Patruljer som Vindere i Holdkonkurrencer.

Fyns Division.

Divisionsturneringen fra 4.-6. Maj forløb udmærket. Deltagernes Antal var 51, fordelt paa Byerne Odense, Faaborg, Svendborg og Assens.

Divisionen havde den Glæde, at Spejderchefen aflegde en kort Visit Lørdag Formiddag.

Turneringens Resultater blev følgende:

Enkeltmandskonkurrencen: Nr. 1. Tage Meyling, Odense, Nr. 2. Ejnar Vaaben, Svendborg, Nr. 3. Laurits Egebjerg, Svendborg.

Patruljekonkurrencen: Nr. 1. Odense 1ste Patrulje.

Midtjysk Divisions Foraars-turnering.

4.-6. Maj 1917.

St. Bededag finder vi hele Divisionen opmarcheret paa Torvet, hvor Turneringens Præsident, Borgmester Melbye erklærer Turneringen for aabnet, efterat Fanen er ført til Fløjen, hvorefter hele Divisionen er i Kirke.

Endelig Kl. 1.30 afmarcherer Divisionen med vejende Stændere og dundrende Trommer gennem Byens Gader ud til Bygholms Mark, fulgt af en ualmædlig Menneskemængde, der udenfor den indhegnede Del af Turneringspladsen med stor Interesse følger de enkelte Øvelser.

Først paa Programmet staar Ambulancøvelser; hertil er anmeldt 11 Patruljer, og straks vælder det ud med Ordre fra Dommerne, blandt hvilke ses Norrejskes Chef, Korpsslæge Hartvig-Møller — brækkede Ben, Redning af druknede, trekantede Tørklæder o.s.v. og den heldige Vinder bliver Silkeborg. — Derpaa fortsættes med Fem-Kamp i Spejderidrætter, nemlig Stopning, Selvsforbinding, Gravning af Kogehul, Splejsning og Kast med Redningsreb. Her er det 1. Hinnerup, der gaar af med Sejren.

Divisionschef, Fabrikant Blach i Spidsen for Fyns Divisionen.

Dagen sluttede med Tropsopvisningerne. 2. Aarhus præsenterede en flot Opvisning i Stokkeslag, medens Horsens slog Lejr, og endelig kom Dagens mest interessante Ting — Hinnerupperne med deres Sprøjte — i Forvejen var der rejst en Hytte, hvorfra Ilden snart efter blussede højt mod Himmelen —; Hinnerupperne kommer imidlertid farvende med Sprøjten, der formeres Kæde til en Vandvogn, og snart efter har de gæve Brandmænd faaet Bugt med Ilden, hvilken Bedrift belønnes med vild Jubel af Tilskuerne.

Lørdagen indlededes med 4 km Løb, hvortil Troppene havde anmeldt 25 Mand over 14 Aar og 39 under.

Resultat: Nr. 1 over 14 Aar blev 2. Aarhus og under 14 Aar 1. Aarhus. — Derpaa fortsættes med Boksning, hvortil Troppene stillede 21 Mand med Resultat: 2. Aarhus to 1. Præmier i Svæve

Sort Patrulje, 1. Ribe Tropol vandt Divisionens Ærespræmie.

Lyngby-Divisionen. Fra Terrænløbet.

og Mellemvægt og 1. Aarhus en i Letvægt.

Eftermiddagen var helliget det store Orienterings- og Forhindringsløb, der fortjente en indgående Beskrivelse. — Der startes 22 Hold med 5 Minutters Mellemrum, og Horsens kommer ind som et flot Nummer 1.

Ambulanceøvelser. »Horsens unge Damsers Ærespræmie« vandtes af J. Deigaards Patulje. 1. Silkeborg.

Femkamp i Spejderidrætter. »Midtjysk Divisions Ærespræmie« vandtes af P. O. Østergaards Patulje. 1. Hinnerup.

Tropps- eller Patuljeopvisning. »Konsulinde Mørchs Ærespræmie« vandtes af 1. Horsens Tropp.

4 km Udholdenhedsløb for Spejdere over 14 Aar. Præmierne: Sølvbægere. 1. Præmie: H. Thiede, 2. Aarhus. 2. Præmie: R. Lewishall, 1. Aarhus.

4 km. Udholdenhedsløb for Spejdere under 14 Aar. Præmierne: Sølvbægere.

1. Præmie: Th. Erenreich, 1. Aarhus.
2. Præmie: E. Udsen, 1. Aarhus.

Boksning. Præmierne: Sølvbægere. Sværvægtklasse: 1. Præmie: H. Thiede, 2. Aarhus. Mellemvægtklasse: 1. Præmie: K. Thiede, 2. Aarhus. Letvægt: 1. Præmie: Th. Christensen, 1. Aarhus.

Forhindrings- og Orienteringsløb. Præmie: Den sølvknappede Røvehale samt et Sølvbæger til hver Deltager i det vindende Hold. Vandtes af 4. Patulje, 1. Horsens.

Bedste Patuljeoptræden under Turneringen. »Grev Schimmelmans Ærespræmie« tilfaldt Knud Dietzels Patulje, 1. Aarhus.

Lyngby Divisionens Konkurrence 19.—20. Maj.

Konkurrencen blev afholdt ved Hvi degaard; kun 1' Gentofte Tropp mødte, saa det blev Patuljerne i denne, der kom til at kæmpe.

Dommere: Divisionschef Kmtjrk. Ins-
tendant C. Wildenrath, Troppsf. F. Bruun,
Troppsass. E. Bøgebjerg.

Konkurrencen omfattede:

1. Lejrslagnings og Indretning af Lejr for 1 Nat.
2. Lejrorden Søndag Morgen.
3. Kombineret Signalering, Melding og Stafetløb over 4 km.
4. Ambulanceøvelse. (Patienter, forsynede med Diagnosekort, udlagt i Skoven.
5. 12 Minutter til en Patulje Goodturn.
6. 4 km Terrænløb — Tiden beregnet efter sidste Mand i Holdet.
7. Afbrydning af Lejr.

Lørdag Aften fandt Lejrslagnings-
Sted, hvorefter Aftensmad m. The og
»Stort Lejrbaal«.

Søndag, Kl. 8 Morgenparade for Divi-
sionschefen, saa gik det Slag i Slag

Lyngby-Divisionen. Fra Terrænløbet.

Resultater (10 højeste Pointantal):

	Lejrslagnings	Lejrorden	Stafetl. m. m.	Ambulance.	Good/Turn	Terrænløb	Albr. af Lejr
1 Patulje	10	10	9	10	10	10	10
2 —	—	9	10	3	6	9	6
3 —	—	7	10	8	8	9	10
1 Patulje fik 69 Point.							
2 —	—	—	52	—	—	—	—
3 —	—	—	60	—	—	—	—

Kl. 12,36 var det hele færdigt. Troppen stod opmarcheret klar til Afmarch. Divisionschefen udtalte sin Tilfredshed med, hvad han havde set, saa marcherede Troppen hjem efter at have været oppe at allægge Honnør for Ritmester Clausen-Kaas som Tak for hans store Venlighed mod dem.

Lyngby-Divisionen. Lejren brydes.

GROSSERER HOLGER PETERSEN

9. JUNI 1843. — 26. MAJ 1917.

Lørdag den 26. Maj døde den kendte Landstingsmand, Grosserer Holger Petersen paa sit Landsted »Trykgehvile« i Ørdrup Krat pludselig, ramt af et Hjerteslag.

Et Menneskeliv paa 74 frugtbare Arbejdsaar er forbi. Aviserne har talt smukt og anerkendende derom, i den nærmest følgende Tid vil der blive talt varmt og rosende derom i de mange forskellige Virksomheder, Holger Petersen sad i Bestyrelsen for — saa vil der blive stille om hans Navn. Men endnu i mange Aar vil hans Livs Gerninger tale deres simple, klare Sprog, og Minderet om ham vil aldrig dø helt.

Det var Arbejds Glæder, han søgte i hele sit Liv lige til det sidste — ikke Selskabelighedens og de passive Nydelsers. Derfor blev han trods Modgang og Sorger en lykkelig og hovedrig Mand.

Købmanden og
Organisatoren.

Holger Petersen var født den 9. Juni 1843 paa en Proprietærgaard i Nærheden af Vejle, som hans Fader ejede. Her levede han en lykkelig Barndom, men allerede tidligt vældede Livets Sorger og Prøvelser ind over ham. Som tolv Aars Dreng blev han forældreløs, og to Aar efter blev han konfirmeret og sat i Manufaktur lære. Det var ikke noget banefuldt Liv at være Handelslærling i de Tider, de blev opdraget strengt og behandlet haardt, ofte brutalt, og deres Dag var Slid og Slæb fra Morgen til Aften. Saaledes gik fem Aar.

Saa kom Krigen i 1864, og Holger Petersen gik med som frivillig.

Faa Aar efter (i 1868) etablerede han sig som selvstændig Forretningsmand under saare beskedne Forhold. Holger Petersens Virksomhed blev en Fremstilling og Forhandling af Syg og Besætningsartikler saasom Knaapper, Baand, Bænder osv., med dertil knyttede Farverier, Spindrier m. m.

Paa dette Felt naaede han langt

frem, og med sin usædvanlige Energi og sine sjældne Evner oparbejdede han en Forretning, der indens for sin Branche er den største i Norden. Foruden Virksomhederne i København ejede han Udsalg og Fabrikker i Malmø og Stockholm, der drev stor Handel med Finland.

Han var en af de første her hjemme, der havde et aabent Øje for Fordelene ved en Forening af Industri- og Handelsvirksomhed.

Holger Petersen var en streng Arbejdsgiver for de ca. 1000 Mennesker, der var beskæftigede i hans Virksomheder. Han, der selv havde gennemgaaet en streng og haard Læretid, forlangte meget af sine Folk, men stillede lige saa store Krav til sig selv.

Landstingsmanden.

Siden 1898 har Holger Petersen været Medlem af Landstinget. Politiken var dog ikke det Felt, hvor han ydede sit bedste, men om hans Autoritet og ubestridelige Dygtighed vidner den Omtale, som et af de Blade, der hører til hans politiske Modstandere, bragte efter hans Død:

»... Han sad i Landstinget i snart tyve Aar, og han lærte dog aldrig at holde en Tale, endnu mindre at forme en Replik i en Debat. Sine Taler læste han op af store, maskinskrrevne Ark. Sætningerne

var holdt i Handelskorrespondancestil.

Alligevel blev han hørt i Landstinget. Han talte nemlig aldrig om andet end det, han havde personligt Kendskab til. Og ogsaa paa Tilhørene udenfor Skranken kunde der være virke. Enhver fik uvilkaarligt af denne store, bredskuldrede Mand, hvis firkantede Hoved dukkede noget fremover, et Indtryk af rent animalsk Styrke. Man forstod øjeblikkeligt, at det var en Mand, der havde Kræfter baade for tre, fire og fem. Og i den Maade, hvorpaa han understøttede sine Sætninger med korte, abrupte Nik, laa der ligesom noget af en Tyrs Støden. Han virkede selv paa dem, der ikke kendte videre til ham, som en Masse, der er sat i Bevægelse, og som bærer sig Vej ved sin Tyngde og Bredde.

Og de, der kendte ham noget nærmere, som vidste, hvorledes han fra intet havde arbejdet sin store Virksomhed op, hvordan han, til Forskel fra adskillige af sine Partifæller, aldrig var bange for at sætte ogsaa sine Fenge ind paa sine Mænkninger, lyttede, selv om de var bunduenige med ham, til hans Taler som til en Mands Ord ... »²«)
Tillidsmanden.

Som de fleste store, dygtige og stærke Mænd kunde Holger Petersen ikke nøjes med blot at gøre sin egen Forretning til en Kæmpevirksomhed som den førende og største i Norden.

Han havde baade Evner og Kræfter og Lyst til Præstationer paa mange andre Omraader.

Her skal først nævnes, at han sad som Formand for Østasiatisk Kompagnis Bestyrelse. For Ø. K. har hans Fremsyn og hans skarpe klare Blik spillet en stor Rolle. Desuden var han Formand i Foreningen af københavnske Manufaktur-Grossister og for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse. Endvidere sad han i Besty-

relsen for Aktieselskabet Moresco, Bing & Grøndal og Dansk Eksportforening og var Medlem af Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet, Industriforeningens Repræsentantskab, og Nationalbankens Bankraad.

Dette er kun de vigtigste af Holger Petersens Tilidshverv. Han var interesseret paa forskellig Vis i mange andre Virksomheder — vi kan saaledes her nævne, at han bl. a. var et skattet Medlem af Spejdernes Korpsraad og nærede den varmeste Interesse for Spejderbevægelsen her i Landet.

Samsfundsborgeren.

Som saa mange andre af den danske Handels og Industris Størsmænd kom Holger Petersen til at beskæftige sig praktisk med mange nationale Opgaver.

Særligt interesserede han sig for Hedesagen, Vestindien og unge Handelsmænds Uddannelse, og fra hans Deltagelse i Krigen i 1864 laa desuden Slesvigernes Sag ham paa Hjerte.

Holger Petersen var en god Borger. Han levede selv, til Trods for at han efterhaanden blev Mange-millionær, yderst sparsommeligt og støttede med sine rige Midler enhver Sag, som han syntes fortjente Hjælp. Penge var aldrig for ham Maalet, men var Midlet, hvormed han kunde gøre Mennesker dygtige og lykkelige og gavne Landet.

Hans Dag gik med Møder fra Morgen til Aften — saa Mennesker har vel deltaget i saa mange Møder som Holger Petersen.

Privatliv.

Holger Petersens Privatliv er præget af store Sorger. Som tolv-aarig blev han, som nævnt, forældreløs. Hans Hustru døde allerede i 1878 og efterlod kun een eneste Søn, som Faderen elskede over alt i Verden. Denne Søn lod han uddanne med Overtagelsen af den store Forretning for Øje, men han havde den store Sorg at miste ham ogsaa. Han døde af Lunges hindebetændelse 20 Aar gammel.

Hans Broder, to Fætre og to Næver havde han da i Stedet til

Medarbejdere lige til det sidste, og dem bliver det antagelig, som kommer til at drive den store Forretning videre.

Holger Petersen var en Mand af den gamle Skole i dette Ords bedste Betydning, een af de faa store Mænd vi havde tilbage fra Midten af forrige Aarhundrede.

T. Fr.

Om Indsamlingen af Lægeplanter.

Fra Direktøren for Akts. Dansk Droge Industri, Hr. Oscar P. Theilade har vi modtaget følgende:

Mon ikke mange Spejdere, som saa mange andre, i disse Tider, kunde have Trang og Lyst til at skaffe sig foregående Indtægter? — Jeg vil gaa ud fra, at det er saadan, og vil anbefale saa mange, der vil følge den, en Fremgangsmaade til at gøre dette ved et morsomt og lærerigt Arbejde. —

Vi — jeg, mener vort Firma — er sat i Verden for at fremskaffe en Række vegetabiliske Produkter, som bruges paa Apothekerne, og som vokser vildt rundt omkring, men alligevel indtil nu altid har været indført til os, hovedsageligt fra Tyskland. — Vær først begyndt at arbejde alvorligt med Sagen i Aar, og da vi gerne skulde se at faa samlet hele Forbruget for 1917 — 18 i Sommer, saa maa vi jo se os om efter Mennesker, der er vante til at bruge deres Øjne og som er i Stand til at handle selvstændigt og fornuftigt efter opgivne Anvisninger, — og der har vi naturligvis ment, at Spejderne var de rette. —

De Planter, vi har Brug for, vokser overalt, i Skove, Ænge og Moser, paa Marker og Diger og paa Heden.

I omstaaende Annonce gives en Beskrivelse af, hvorledes I skal bære Jer ad med Indsamlingerne; men jeg gaar ud fra, at selve Planterne maa være Jer alle bekendte, skulde det for en enkelt ikke være Tilfældet, kan I jo med en Rostrop eller anden botanisk Vejleder til Hjælp let fuldstændiggøre Jeres Viden paa dette Punkt.

Først og fremmest vil jeg indskræmpe Jer nogle almindelige Regler. —

1. Saml aldrig en Plante, uden at du er ganske sikker paa, at det er den rigtige, en Indblanding af en forkert kan ødelægge hele det indsamlede Parti, naar den falske Vare er for vanskelig at udskille igen.
2. Sørg for at følge Anvisningerne nøje, saaledes at værdiløse Strike o. l. som ikke hører med til det, der bruges, ikke kommer med.
3. Pas, paa at fremmede Stoffer, som visne Blade, Grene o. l. ikke følger med.
4. Tag kun fuldstændigt friske Ting ikke afblomstrede Blomster, eller visne og halvvisne Blade.
5. Husk, kun paa tørre Dage, efter at Duggen er forsvunden.
6. Sørg for, at de indsamlede Ting altid bliver afsendte samme Dag, de er plukkede, paa hurtigste Maade, men dog saa billigt som muligt.

De i Annoncen omtalte Ting er de vigtigste, vi har paa Programmet i denne Maaned; af dem er Følfodblade den mindst vigtige, hvormed der skal sættes Fart i Indsamlingerne særligt af Kamil-leblomsten, Bukkeblade og Hydeblomsten, for at vi skal kunne faa til Landets Forbrug. —

Til at sende Tingene i er det altid bedst at bruge Sække, som vi naturligvis omgaende returnerer. Blot maa man passe ikke at stampe Værene for haardt sammen, da de i saa Fald let paa en flere Timers Rejse tager Varme og for-dærvs. — Sækkene skal blot adresseres til

Akts. Dansk Drogeindustri
Haslev.

Walter Christmas:

Peder Most — Styrmænd Most — Kong Peder — Paa Livet los, Hvert Bind 2 Kr. 75 Øre; indb. 3 Kr. 25 Øre.

J. F. Cooper:

*Hjortedræber, 1 Kr. 50 Øre.
Den sidste Mohikaner, 1 Kr. 50 Øre.
Stifinder, 1 Kr. 50 Øre.
Læderstrømpe, 1 Kr. 50 Øre.
Prærien, 1 Kr. 50 Øre.*

Carit Eftlar:

*Salomon Baadsmænd, Illustr. Udga-
ve for Ungdommen. Kart. 1 Kr. 50 Øre.*

Carl Ewald:

Eventyr. Tyve Samlinger à 1 Kr.

Svend Fleuron:

*Den Gamle i Skovene. Knuds for-
dærlige Oplevelser.
Med Billeder af Lupaup Janssen.
2 Kr.; kart. 2 Kr. 35 Øre.*

Sven Hedin:

*Fra Pol til Pol. I. Europa og Asien.
Illustr. 3 Kr.; indb. 4 Kr.
Fra Pol til Pol. II. Afrika, Australien
og Amerika. Illustr. 3 Kr.; indb. 4 Kr.*

Selma Lagerlöf:

*Niels Holgerssens vidunderlige Rejse
gennem Sverige. 3. Oplag. Illustr.
3 Kr.; indb. 4 Kr.*

Jules Verne:

*Fantastiske Fortællinger. Med Illustr.
8 Bind à 2 Kr. (Fem Uger i Ballon.
— Jorden rundt i 80 Dage. — Den
hemmelighedsfulde Ø — o. a.).*

Spejderbogen. (Patrouilleøvelser for Drengene).

Efter Generallejtant Sir R. BADEN-POWELL: Scouting for Boys
Andet Oplag. Ved C. LEMBCKE. Andet Oplag.

INDHOLD: Indledning. Hvorledes Drengene kan tjene deres Land. — Hvad Mafeking/Drengene lærte. — Uddannelse og Organisation. — Spejdersens Udrustning. — Patrouille-
tegen. — Spejderloven. — I Naturen. Tærnkensystemet. — Opgaver og Øvelser. — Iagttagelse
og Skrivning. Enkeltdreng i Tærnknet. — Øvelser. — Sporing. Spor. — Den egentlige Sporing. — Øvelser
i Sporing. — Lejrliv. Livet i Lejren. — Lejrmateriel og Udrustning. — Lejren. — Feltarbejde.
— Fjætter og Telle. — Broce. — I Lejr og Hivæk. — Maden Tilberedning. — Patrouillelejeten. Øvelser
i Mærkning. — Opmærksomhed. — At finde Vej. — Patrouilles Øvelser. — Vejledning. — Besøgstæ-
der. — Altsidende. Hæder og Anst. — Samfundskab. — Mellemkomst. — Signaler. — Besøgstæ-
derne lue gaa ud paa. — Øvelser. — Den første Hjalp. Livredning. Den første Hjalp ved Ulyk-
kestilfælde. — Patrouilleens Optreden. Livredning. — Øvelser. — Opvåkning. Et Skibbrud. —
Diamantstyven. — Paa Feltog. — Anmærkninger til Instruktøren. Vink angående Uddannelse.
— Uddannelsen i Patrouille. — Eksempel. — Feltog. — Udmærkelser. — Litteratur for Spejdere.
Alt ledagget af mange Illustrationer. — Pris: 1 Kr. 50 Øre indb.

C. Lembcke: Terraineleje

Anvisning til Lege for Spejdere

INDHOLD: Terraineleje, Overførelse paa Deligenen. — Under Boxeropstanden. — Smuglelagt
— Indersopstanden. — Spionen. — Bevogtning af en Jerbanhætte. — Fort Tarnbosch. — Ved Kirke-
Kilise. — I Aljere. — Krybskytterne. — Skattejagt. — Mærkelige. — Ballonkrig. — Terrai-
nelejen. Sikring under Ophold paa Stedet. — Sikring under March. — Efterretnings-
spejdere. — Patrujer med særlige Hverv. — Meldingen. — Forholdet under Terraineleje. — Kamp-
regler under Terraineleje. — Anling og Ledelse af Terraineleje.

Rigt illustreret. — Pris: 1 Krone.

C. Lembcke og H. Hartvig-Møller: Standleje og Vandrelaje

Udarbejdet med særligt Henblik paa Spejderkorpsets Troppes

INDHOLD: Lejrsport. — Standleje. — Forhåndsforberedelse. — Lejrmateriel. — Forplejning
— Sammande og Genindstilling. — Lejrens Udrustning. — Forskellige Forhold i Lejren. — Livet i Lejren
— Stående Lejrefællesskab. — Program og Overlag for en 10 Dages Lejr. — Vandrelaje. — Vand-
leje. — Deltagelse. — Forberedelse. — Uddannelse. — En Rejsedag. — Lejren. — Færdig.
Rigt illustreret. — Pris: 1 Krone.

Ved Lejrbaalet Fortællinger af Sir R. Baden-Powell Generallejt.

Oversat af Premierlejtant C. LEMBCKE

Med Illustrationer af Ingeborg Hyldahl. — Pris: 1 Kr. 50 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

Danske Frivillige i Verdenskrigen

Forfatteren Ravn-Jensen udgiver en
Samling Soldaterbreve fra Danskere
ved Fronterne.

(E. Jespersens Forlag: 318 Sider).
Det er en god Ide, Ravn-Jensen her
har haft.

Thi disse jævne, rørende Breve fra
de danske Frivillige giver os Danske
et klarere Indtryk af denne grufulde
Krig end Hundreder af Telegrammer og
udenlandske Forfatteres Skildringer.

Man rykker langt ind paa Livet af
Krigen gennem disse Breve, og det
lykkes at opfatte og forstaa den som
daglig Tilstand. Naar man har læst det
sidste Blad, føler man sig som lige
hjemkommen fra Fronten, saa friske
og virksomhedsfulde er disse vore Lands-
mænds Breve til Venner og Slægt-
ninge.

Og hvordan man end ser paa Kri-
gen og de danske Frivillige, saa kan
man ikke andet end føle Beundring
for disse kækkede Gutter. Hør saaledes
f. Eks. hvorledes en purung Lejtant
(en af de saa Udlængende, der har
læst engelsk Officersrang) svarer sine
ængstelige Forældre:

»Hvad nu mig selv og Krigen an-
gaa, ja da maa I jo huske paa, at jeg
er Officer i den kejserlige britiske Hær
og kan som Følge deraf ikke blive
hjemme!

Jeg har svoret Troskab til Kongen
og maa holde mit Ord! Saa meget
mere som jeg er Danker!

Hvad monstro Folk i Danmark vilde
sige, hvis de hørte, at en Landsmand
havde opført sig som en Kryster?

Nej, jeg maa, vil og skal med, og
gør det saa meget des lettere, som jeg
tror, det er en god Sag, vi skal kæmpe
for! —

Hold derfor blot Humøret oppe.
Naar Krigen engang er forbi, da kom-
mer jeg hjem paa en lang Ferie, og saa
skal vi være lykkelige og have det
rart sammen!

Kan hændt, jeg bliver saaret, — hvad
saa? Det er saameget ikke saa slemt.
Vi har jo Mængder af Læger ved
Fronten til at lappe os sammen igen!

Tusinder af Soldater bliver saaret
hver Uge, alle har de gjort deres til,
at vore Vaaben maa bære Sejren hjem!

Hvorfor skulde jeg saa ikke det samme?

Hvis jeg bliver skudt, well, det kan
ogsaa ske; men da dør jeg i Bevist-
heden om, at jeg har kæmpet for det,
jeg havde kært, og saa er Døden jo,
som der staar i den gamle Sag, hel-
ler ikke saa sver.

Men — lad os ikke tænke paa alt

dette! Foreløbig er jeg jo ikke ved
Fronten, og naar Krigen engang bliver
forbi, og jeg er avanceret til Major
eller Oberst, ja, da vil I nok tilgive
mig, at jeg gik med og gjorde min
Pligt! . . . o. . .

At Krigsklaskaben ikke har tilintet-
gjort vore Landsmænds sunde Fornuft
giver følgende Udsagn af en anden dansk
Krigers Brevtrykning i Sandhed:

»— Ja, Krig er en frygtelig Ting,
og stundom, naar jeg staar alene paa
Vagt, tænker jeg paa, med hvad Ret
vi i Grunden saa ofte taler om de
saakaldte vilde Folkeslag!

Jeg har selv paa mine lange Rejser
truffet disse Mennesker; men jeg har
aldrig kunnet faa Øje paa denne om-
talte Vildskab.

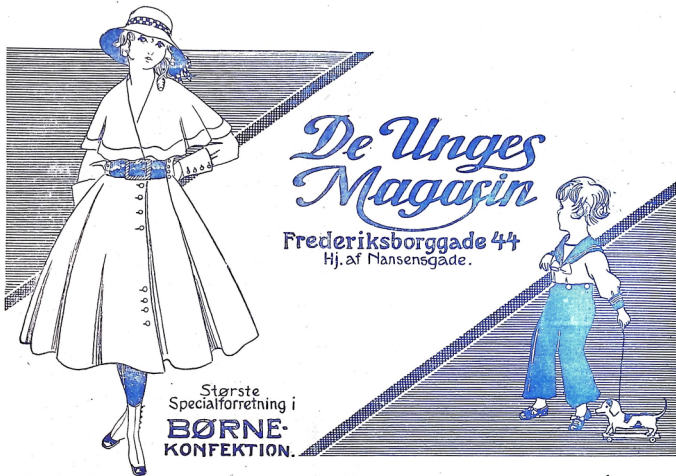
De har været som Børn med Børns
Følelser; men de har ogsaa altid haft deres
mange gode Sider.

Og til disse Folkstammer kommer
den hvide Mand, den samme, som
har tændt Krigens store blodigede
Fakkel, han kommer til disse Natur-
mennesker for at bibringe dem 'sin
Kultur!

Ja, er det ikke i Grunden haarrejs-
sende? . . . o. . .

Vi vil varmt anbefale denne ud-
mærkede Bog, der er som et Filislen
til os fra vore unge, modige Lands-
mænd paa de forskellige Fronter.

Bøger
for
Spejdere

**De Unges
Magasin**

**Frederiksborggade 44
Hj. af Nansensgade.**

Største
Specialforretning i
**BØRNE-
KONFEKTION.**

Spejdere, der ønsker at tjene Penge i Sommer, kan opnaa dette ved at samle Lægeplanter.

Isindsamlingen.

Idet vi henviser til Artiklerne »Om indsamling af Lægeplanter« og »Vore medicinske Plantes Indsamling«, skal vi om de enkelte Planter meddele følgende:

Al Felfod, den noksom bekendte og frygtede Ukrudtspilte, bruges Bladene. De maa ikke være mere end 10 cm. lange og brude, den ofte drakelike lange Stilk bør ikke plukkes længere end Bladets Længde.

Al Hyldeblomster. De skal plukkes for de sidste Blomster i Skærmen begynder at falde af, dvs. mens de yngste endnu er røde og gule Knopper. — Det gælder om at blive fri for saa mange Stilk som muligt, derfor høstes man bedst ved at bruge en Saks og overklippe Smaaskærmens Stilk saaledes at Moderstilk og de smaa Stilkender bliver siddende. — Pluk kun Hyldeblomster paa knopvorne Dage! —

Bukkeblad er en i Moser meget udbredt Pante; — dens Blade danner det ofte hele Lag, der vokser oven paa Vandet. Den er let at kende, Bladene er 3-delte, og ligner et meget stort Kløverblad, hvor Smaablade er afgjortede eller elliptiske. Dens Blomsterstand ligner meget en Hyacinth eller Hestekastanje og hændrer let den sagende Øje paa sig. — Hvor den vokser i store Klumper, er det lettest at bryde den med en Le, der

føres tæt og under Vandfladen. — Naar der paa Leen er anbragt en Grevskælle kan man drage store Mængder op ad Gangen, hvis ikke maa man rive dem i Land med Riven. — Derpaa borttager man de længste Stilk. — disse bør ikke være over 2 Tommer lange, fræsotter medkomne Græs, Siv o. l., og læder Bladene dryppe godt fri for Vand inden Afstanden.

Den mest brugte Artikel er Chamilleblomster. — Disse maa kun tages af den yngre Chamille, matricaria chamomilla; som adskiller sig fra andre, der ligner dem, først og fremmest ved den ejendommelige Lugt, som man snart lærer at kende, men yderligere ved at den stærkt hvalvede Blomsterbund, naar man gennemskærer den viser sig hul. — Den vokser ikke overalt, men til Gengæld i hvor den forekommer er det i Regelen i store Mængder. — Omkring København er der overordentlig megen Chamille paa Amager, ved Brønshøj, ved Killebødstrand ned mod Glostrup. — Pluk denne Blomst kun paa tørre Dage og med saa lille Stilk som muligt.

Endelig har vi for dem, der bor i Jylland en vigtig Hedeplante, som endnu i Juni Måned kan indsamles, den kan ogsaa tages i alle Vintermaas medens.

Melbærrie. — Det er en lav krybende Busk, som gror paa Hedeblødderne. — Den ligner Tyttebær og Dæl, Bladene er dog slankere i For-

men og tydeligt netarsede, medens Tyttebærbladene er pukkede paa Undersiden. Desuden er Bladene af Melbærrie ganske svagt ombøjede i Kanten. — Skmidt det kun er Bladene, vi bruger, er det dog den bedste Metode at afskære Risene saa langt ned som de bærer Blade, da disse langt lettere lader sig afkrave efter Tørringen. — Men Lyng og Lav maa naturligvis ikke medfølge.

Vore Priser.

Med Hensyn til de Priser, vi giver, da maa der jo altid tages noget Hensyn til, hvor smuk den Vare er, der præsenteres; men i Almindelighed vil de vel blive saadan:

Felfodblade	5 Ø. pr. Kg.	ikke mindre end 100 Kg.
Bukkeblad	6 — — —	ad Gangen end 100 Kg.
Hyldeblomster	12 — — —	ad Gangen end 100 Kg.
Melbærrie	8 — — —	ad Gangen end 100 Kg.
Chamilleblomster	37 — — —	ad Gangen end 10 Kg.

Før meget smukke Kvaliteter kan vi give noget mere, men vi nødes ogsaa til at slaa af paa Prisen, hvor Væsen er uren eller paa anden Maade mindre god.